

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 2010

N:o 503—537

SISÄLLYS

N:o		Sivu
503	Laki Verohallinnosta	1806
504	Laki tuloverolain muuttamisesta	1814
505	Laki varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta	1817
506	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta	1819
507	Laki maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta	1820
508	Laki eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	1821
509	Laki tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta	1822
510	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	1823
511	Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta	1826
512	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	1827
513	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	1830
514	Laki metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta	1833
515	Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta ..	1834
516	Laki ennakoperintälain muuttamisesta	1835
517	Laki väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta	1842
518	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	1844
519	Laki pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain muuttamisesta	1846
520	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	1848
521	Laki Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritetun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta	1860
522	Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta	1861
523	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	1863
524	Laki arpajaisverolain muuttamisesta	1867
525	Laki arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta	1869
526	Laki varainsiirtoverolain muuttamisesta	1871
527	Laki kiinteistöverolain muuttamisesta	1876
528	Laki koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	1879
529	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	1880
530	Laki rakennusverolain muuttamisesta	1888
531	Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	1890
532	Laki maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta	1891
533	Laki tullilain 28 §:n muuttamisesta	1894
534	Laki eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 §:n muuttamisesta	1895
535	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	1896
536	Laki haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta	1897
537	Laki Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	1899

N:o 503

Laki

Verohallinnosta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Tehtävät ja organisaatio

1 §

Verohallinto

Verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen Verohallinto, jonka virka-alueena on koko maa.

2 §

Tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on verotuksen toimittaminen, verovalvonta, verojen ja maksujen kanto, perintä ja tilitys sekä veronsaajien oikeudenvalvonta sen mukaan kuin erikseen säädetään.

Verohallinnon on edistettävä oikeaa ja yhdenmukaista verotusta sekä kehitettävä Verohallinnon palvelukykyä.

Verohallinnon tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelutehtävät sekä muut tehtävät, jotka valtiovarainministeriö sille antaa tai jotka sille erikseen säädetään taikka määrätään.

3 §

Organisaation määräytyminen

Verohallinnon organisaatio sekä yksiköiden ja toimielimien tehtävät voivat määräytyä toiminto- tai aluejaon taikka vero- tai maksuvelvollisten ryhmittelyn perusteella.

Yksiköiden ja toimielimien toimintaa järjestettäessä on huolehdittava palveluiden saatavuudesta sekä kielellisten oikeuksien toteutumisesta.

4 §

Yksiköt

Verohallinnossa on yksiköitä, joiden lukumäärästä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköstä säädetään 24 §:ssä.

Verohallinnon yksikössä voi olla paikallis-, tuki- ja muita toimintayksiköitä.

Verohallinnossa on myös Ahvenanmaan verotoimisto ja Konserniverokeskus.

5 §

Toimielimet

Verohallinnossa on ennakkoratkaisujen antamista varten keskusverolautakunta ja oikaisuvaatimusten käsittelyä varten verotuksen oikaisulautakunta, joilla on tehtävissään itsenäinen ratkaisuvallta.

6 §

Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestys

Verohallinnon työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset Verohallinnon organisaatiosta, yksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä päätoimipaikoista. Verohal-

linnon työjärjestyksessä voidaan lisäksi antaa määräyksiä yksiköiden sisäisestä organisaatiosta, toimintayksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä toimialueista. Verohallinnon työjärjestys julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

Verohallinnon yksikön työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset yksikön sisäisestä organisaatiosta, toimintayksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä toimialueista.

7 §

Asiavastuussa olevasta yksiköstä ilmoittaminen

Verohallinnon on verotusta koskevassa asiassa velvollisen pyynnöstä ilmoitettava se Verohallinnon yksikkö tai toimintayksikkö, joka on vastuussa asiassa.

2 luku

Johtaminen ja asioiden ratkaiseminen

8 §

Pääjohtaja

Verohallintoa johtaa pääjohtaja.

Pääjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Pääjohtaja päättää Verohallinnon toimivaltaan kuuluvien määräysten antamisesta. Pääjohtaja päättää määräysten antamisesta asianomaisen virkamiehen esittelystä. Esityksen valmistelun tulee tapahtua erillään sen soveltamiseen liittyvien hallintopäätösten tekemisestä.

Pääjohtaja vahvistaa Verohallinnon työjärjestyksen.

Pääjohtaja voi ottaa ratkaistavakseen asian, joka 9 §:n mukaan kuuluu Verohallinnon yksikön ratkaistavaksi. Pääjohtaja ei kuitenkaan voi ottaa ratkaistavakseen verotusta koskevaa yksittäistä asiaa eikä 24—29 §:ssä tarkoitettua veronsaajien oikeudenvilvontaan liittyvää asiaa.

9 §

Yksikön päällikön tehtävät ja ratkaisuvallta

Verohallinnon yksikköä johtaa yksikön päällikkö.

Yksikölle kuuluvat asiat ratkaisee yksikön päällikkö tai muu virkamies sen mukaan kuin yksikön työjärjestyksessä määrätään. Yksikön päällikkö vahvistaa työjärjestyksen.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan yksityiskohtaisia säännöksiä henkilöstöstä, virkojen täyttämisestä, kelpoisuusvaatimuksista sekä pääjohtajan, yksikön päällikön ja verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan sijaisen määräämisestä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä Verohallinnon sisäisestä hallinnosta sekä pääjohtajan ja muiden esimiesasemassa olevien virkamiesten esimiesasemaan liittyvistä tehtävistä.

Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestyksissä määrätään muista sijaisuuksista, sisäisestä johtamisesta sekä muista sisäiseen hallintoon kuuluvista asioista.

3 luku

Keskusverolautakunta

11 §

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä sekä jokaiselle heistä varajäsenen. Valtioneuvosto määrää jäsenet ja varajäsenet viideksi vuodeksi kerrallaan.

Valtioneuvosto määrää yhden jäsenistä toimimaan varapuheenjohtajana.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan ylempi oikeustieteellinen korkeakoulututkinto. Keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin hyvin perehtyneitä ja heidän tulee edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta.

Lautakunnassa on oltava Verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus.

12 §

Päätöksenteko

Keskusverolautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtajan tai puheenjohtajana toimivan varapuheenjohtajan lisäksi vähintään viisi muuta jäsentä.

Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänten jakaantuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jos tätä periaatetta ei voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

13 §

Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen

Keskusverolautakunnassa asiat ratkaistaan esittelystä. Esittelyn toimittavat lautakunnan ottamat sihteerit.

Lautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Asioiden käsittelyssä keskusverolautakunnassa noudatetaan, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään.

14 §

Ennakkoratkaisu

Jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi taikka jos siihen on muu erityisen painava syy, keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa verotusta koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on ratkaistu Verohallinnon yksikön päätöksellä tai sitä koskeva hakemus on vireillä Verohallinnon yksikössä.

Tuloveroa ja arvonlisäveroa koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana siinä verotuksessa, jota varten se on annettu. Veron perimiseen velvollisen on kuitenkin noudatettava korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) ja rajoitetusti verovelvollisen tu-

lon verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaista ratkaisua saatuaan päätöksestä tiedon tai, jos hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

15 §

Hakemus

Hakemus ennakkoratkaisun antamisesta on tehtävä kirjallisesti. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisuiseksi tarvittava selvitys.

16 §

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Ennakkoratkaisusta on oikeus valittaa:

- 1) hakijalla;
- 2) Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä;
- 3) sillä kunnalla, jolla olisi oikeus valittaa siitä verotuksesta, jota ennakkoratkaisu koskee.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

17 §

Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevilla asioissa

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolmekymmentä päivää päätöksen tiedoksisaamisesta.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus käsitellään korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Valituksesta huolimatta on korkotulon lähdeverosta annetun lain ja rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain mukaista ennakkoratkaisua noudatettava. Ennakkoratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien, kun tieto päätöksestä on saatu.

4 luku

Verotuksen oikaisulautakunta

18 §

Puheenjohtajat

Verotuksen oikaisulautakunnassa on johtavan puheenjohtajan virka ja puheenjohtajien virkoja.

Puheenjohtajat toimivat jaostojen puheenjohtajina.

Johtava puheenjohtaja vastaa oikaisulautakunnan toiminnan järjestämisestä ja kehittämisestä. Johtava puheenjohtaja vahvistaa lautakunnan työjärjestyksen.

Puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys verotukseen. Lisäksi johtavan puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on käytännössä osoitettu johtamistaito.

19 §

Jäsenet

Verotuksen oikaisulautakunnassa on Verohallinnon, kuntien sekä eri veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottamia jäseniä. Verohallinto määrää jäsenet ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä viideksi kalenterivuodeksi.

Verohallinto pyytää kunnilta, Suomen Kuntaliitto ry:ltä ja eri veronmaksajia edustavilta järjestöiltä ehdotukset verotuksen oikaisulautakunnan jäseniksi. Jäseniä koskevat ehdotukset on tehtävä Verohallinnolle hyvissä ajoin ennen jäsenten toimikauden alkua.

Lautakunnan Ahvenanmaan jaoston jäsenten kotikunnan tulee olla Ahvenanmaalla. Verohallinnon on varattava Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle tilaisuus tulla kuuluksi ennen Ahvenanmaan jaoston jäsenten määräämistä.

Oikaisulautakunnan jäsenen tehtävän tultua toimikauden aikana avoimeksi Verohallinto ilmoittaa siitä ehdotuksen tehneelle, jotta tämä voi ehdottaa uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Oikaisulautakunnan jäsenen on oltava perehtynyt verotukseen.

20 §

Jaostot

Verotuksen oikaisulautakunta toimii jaostoihin jakautuneena. Jaostojen lukumäärästä, pääasiallisista tehtävistä ja sijaintipaikoista määrätään Verohallinnon työjärjestyksessä. Oikaisulautakunnassa on myös Ahvenanmaan jaosto.

Jokaisessa jaostossa on puheenjohtaja ja neljä jäsentä. Jäsenistä yksi on Verohallinnon, yksi kuntien sekä kaksi eri veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottamaa.

21 §

Päätösvaltaisuus

Jaosto on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään kaksi jäsentä.

Jaosto voi kuitenkin kokoonpanossa, johon kuuluvat puheenjohtaja ja yksi veronmaksajia edustava jäsen, ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 3 000 euroa, jos puheenjohtaja ja jäsen ovat ratkaisusta yksimielisiä.

22 §

Menettely

Verohallinnon asianomainen yksikkö valmisteleo oikaisulautakunnassa käsiteltävän asian ja tekee lautakunnalle ratkaisuehdotuksen.

Oikaisulautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Jos puheenjohtaja tai jäsen on ottanut osaa verotuspäätöksen tekemiseen, hän ei saa käsitellä samaa asiaa koskevaa oikaisuvaatimusta oikaisulautakunnassa.

Oikaisulautakunnassa noudatettavaan menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä hallintolaissa ja verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään.

23 §

Työjärjestys

Oikaisulautakunnan työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset lautakunnan

jaostojen tehtävajaosta, puheenjohtajien tehtävajaosta ja sijaisjärjestelyistä sekä muusta toiminnan järjestämisestä.

5 luku

Veronsaajien oikeudenvallonta ja muu puhevallan käyttö

24 §

Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö ja sen tehtävät

Verohallinnossa on Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö. Yksikkö käyttää veronsaajien puhevaltaa verotusta koskevassa asiassa asianosaisena siten kuin tässä laissa ja muualla laissa säädetään.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön tehtävänä on valvoa valtion, kunnan, seurakunnan, Kansaneläkelaitoksen, metsänhoitoyhdistyksen ja metsäkeskuksen oikeutta verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa sekä hallintolaissa tai hallintolainkäyttölaissa (586/1996) tarkoitettussa muussa asiassa silloin, kun yksikkö katsoo, että:

1) se on lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa taikka verotus- tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi tarpeen;

2) asia on taloudellisesti merkittävä; tai

3) veronsaajien oikeudenvallonta muutoin sitä edellyttää.

Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä on oikeudenvallontatehtävässään itsenäinen ratkaisuvallta.

25 §

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön kuuleminen ennen asian ratkaisemista ja päätöksen tiedoksianto

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään veronsaajien kuulemisesta, verotusta tai enakkotietoa tai -ratkaisua taikka oikaisuvaatimusta käsittelevä Verohallinnon yksikkö, keskusverolautakunta tai verotuksen oikaisulautakunta voi ennen asian ratkaisemista varata Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle tilaisuuden tulla kuulluksi.

Hallintotuomioistuin voi ennen asian rat-

kaisemista varata Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle tilaisuuden vastineen tai lausunnon antamiseen sekä antaa päätöksen tiedoksi sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Yksikön on viipymättä ilmoitettava sähköisen asiakirjan vastaanottamisesta automaattisella kuittauksella tai muutoin. Yksikön katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi vastaanottokuittauksen ajankohtana.

26 §

Erityinen veronhuojennus

Verohallinto voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai hakemusta myöntää valtiolle menevästä verosta tai maksusta, yhteisön tuloverosta sekä veronkorotuksesta ja viivästys- tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

3) kyseisessä asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja

4) veronhuojennuksen myöntäminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Kunta voi, noudattaen mitä 1 momentissa säädetään, myöntää vapautuksen kunnallisveron sekä sen seuraamusten osalta. Jos kunta on myöntänyt vapautuksen kunnallisverosta, vastaava vapautus myönnetään myös kirkollisverosta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta.

27 §

Kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeuden käyttäminen

Kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeutta voivat mainittujen veronsaajien lisäksi käyttää Veronsaajien oikeudenvallontayksiköstä riippumattomasti ne yksikön veroasiamiehet, jotka tähän tehtävään on nimetty. Nämä veroasiamiehet

avustavat kuntaa, seurakuntaa ja Kansaneläkelaitosta muutoinkin oikeudenvalvontaan liittyvissä asioissa.

Suomen Kuntaliitto ry nimeää 1 momentissa tarkoitettut veroasiamiehet Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön esityksestä. Nimeäminen voidaan erityisestä syystä peruuttaa samassa järjestyksessä kuin se on tehtykin.

28 §

Menettely rikosasiassa

Verohallinnolla on oikeus kaikkien veronsaajien puolesta Verohallinnon kannettavaksi säädettyjen verojen ja maksujen osalta ilmoittaa verorikosta tai muuta verotukseen liittyvää rikosta koskeva asia esitutkintaviranomaiselle tutkintaa varten ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää puhevaltaa rikosasiassa sekä rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevassa asiassa.

Verohallinnolla on lisäksi oikeus ilmoittaa esitutkintaviranomaiselle tutkintaa varten havaitsemansa kirjanpitorikosta koskeva asia.

29 §

Muu puhevallan käyttö

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja veronkanto-laissa (609/2005) säädetään puhevallan käytöstä, Verohallinto kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo valtion etua ja oikeutta Verohallintoa koskevissa asioissa tuomioistuimissa, välimiesmenettelyssä, muissa viranomaisissa ja toimituksissa sekä käyttää valtion puhevaltaa Verohallintoa koskevissa sopimuksissa.

6 luku

Verotuskustannukset

30 §

Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisen talousarvion mukaiset ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella

tarkistettut Verohallinnon toimintamenot. Kustannusten määrää laskettaessa otetaan huomioon myös edellä mainittuihin Verohallinnon menoihin liittyvät arvonlisäveromenot.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia.

31 §

Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen

Yksittäinen kunta vastaa kuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan verontilityslain (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitettujen laskennallisen kunnallisveron ja kunnan yhteisöverosuuden summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa lasketun kunnan asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan kuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron ja seurakunnan yhteisöverosuuden summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

32 §

Verotuskustannusten perintä ja oikaisu

Verohallinto perii vuosittain maaliskä-, syys- ja joulukuun verontilitysten yhteydessä 30 §:n 2 momentissa tarkoitetuilta veronsaajilta näiden osuudet Verohallinnon vahvistamista verotuskustannuksista. Kustannusten määrä ja yksittäisen veronsaajan osuus siitä on ilmoitettava perimistä koskevassa päätöksessä.

Jos veronsaaja ei tyydy päätökseen, sen on tehtävä oikaisuvaatimus Verohallinnolle perimistä seuraavan kalenterikuukauden aikana. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

7 luku

Erinäiset säännökset

33 §

Hallintokantelun käsittely ja ratkaiseminen

Verohallinnon tai sen virkamiehen toiminnasta tehdyn hallintokantelun ratkaisee pääjohtaja. Työjärjestyksessä voidaan määrätä, että Verohallinnon yksikön tai sen virkamiehen toiminnasta Verohallinnon yksikölle osoitetun kantelun ratkaisee kuitenkin yksikön päällikkö lukuun ottamatta yksikön päällikön toimista tehtyä kantelua, jonka ratkaisee pääjohtaja.

Pääjohtajan, hänen sijaisensa tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikön ja sen virkamiehen toimista tehdyn hallintokantelun ratkaisee valtiovarainministeriö. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön virkamiehen toimista yksikölle osoitetun kantelun ratkaisee kuitenkin yksikön päällikkö lukuun ottamatta yksikön päällikön toimista tehtyä kantelua. Valtiovarainministeriö voi ottaa ratkaistavakseen Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän kanteluasian.

34 §

Muutoksenhaku Konserniverokeskuksen päätöksiin

Konserniverokeskuksen tekemissä vero-

tusta koskevissa päätöksissä toimivaltaisena hallinto-oikeutena on Helsingin hallinto-oikeus. Oikaisuvaatimusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan, mitä muualla laissa säädetään.

35 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tällä lailla kumotaan Verohallinnosta 18 päivänä huhtikuuta 2008 annettu laki (237/2008) sekä keskusverolautakunnasta 26 päivänä heinäkuuta 1996 annettu laki (535/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän lain voimaan tullessa keskusverolautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, jäsenenä ja varajäsenenä toimivat henkilöt jatkavat toimikautensa loppuun.

Tämän lain verotuksen oikaisulautakuntaa koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2013 aloittavaan Verohallinnon verotuksen oikaisulautakuntaan.

Tämän lain voimaan tullessa toimivat verovirastojen verotuksen oikaisulautakunnat, Konserniverokeskuksen verotuksen oikaisulautakunta ja Ahvenanmaan verotoimiston verotuksen oikaisulautakunta jatkavat kuluvan toimikautensa loppuun, ja niihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Oikaisuvaatimus tehdään 31 päivään joulukuuta 2012 saakka verotuksen oikaisulautakunnalle siihen verovirastoon, joka on toimittanut tai jonka olisi tullut toimittaa verotus taikka joka on vahvistanut perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja varat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille. Konserniverokeskuksen verotuksen oikaisulautakunta on toimivaltainen Konserniverokeskuksen tekemissä päätöksissä ja Ahvenanmaan verotoimiston verotuksen oikaisulautakunta on toimivaltainen Ahvenanmaan verotoimiston tekemissä päätöksissä. Verohallinnon työjärjestyksessä voidaan kuitenkin antaa määräyksiä oikaisulautakuntien tai niiden jastojen tehtävistä, jos Verohallinnon organisaation muutoksen vuoksi tai tehtävien tasaisen jakautumisen edistämiseksi on tarpeen muuttaa oikaisulautakuntien tehtävien määrittämistä.

Jos Verohallinnon yksikön toimialueena on tämän lain voimaan tullessa muu kuin koko maa, Verohallinnon työjärjestyksessä voidaan määrätä tehtävien siirrosta toiselle Verohallinnon yksikölle noudattaen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Verohallinto voi perustaa, julistaa haettavaksi ja täyttää tämän lain täytäntöönpanon edellyttämät virat ennen lain voimaantuloa sekä tehdä muut tarvittavat virkajärjestelyjä koskevat päätökset. Lain täytäntöönpanoon liittyvien virkojen sijoittamiseen, kelpoisuusvaatimuksiin ja nimitysmenettelyyn sovelletaan tällöin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Verohallinto voi myös vahvistaa uuden Verohallinnon työjärjestyksen.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Mitä muualla lainsäädännössä säädetään tai muutoin määrätään Verohallituksesta tai verovirastosta tai muusta tässä laissa tarkoitusta verotusta varten toimivaltaisesta viranomaisesta, koskee tämän lain voimaan tultua Verohallintoa.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat Verohallituksen antamat määräykset ja ohjeet ovat voimassa siihen saakka kuin niissä määrätään.

Oikaisulautakunnan puheenjohtajana tämän lain voimaan tullessa toimiva on tämän lain tultua voimaan kelpoinen oikaisulautakunnan puheenjohtajan virkaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ministeri Stefan Wallin

N:o 504

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 44 §:n 4 momentti, 57 §, 64 §:n 1 momentti, 71 §:n 2 momentti, 73 §, 75 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 momentin 5 kohta, 93 §:n 2 momentti, 116 a §:n 1 momentti sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 1565/1995, 57 § laissa 1141/2007, 73 §:n suomenkielinen sanamuoto osaksi laissa 896/2001, 76 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 1549/1995, 116 a §:n 1 momentti laissa 229/1999 sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti laissa 945/1998, seuraavasti:

44 §

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Valtioneuvosto vahvistaa Verohallintoa kuultuaan 2 momentissa tarkoitetut tuottope-
rusteet ennen kunkin vuoden joulukuun
10 päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen
lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle
ehdotus porotalouden tuottope-
rusteista.

57 §

*Lahjoitusvähen-
nys*

Yhteisö saa valtioneuvoston asetuksella
tarkemmin säädettävällä tavalla vähentää tu-
lostaan:

1) vähintään 850 euron ja enintään
250 000 euron suuruisen rahalahjoituksen,
joka on tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen
kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään

tarkoitukseen Euroopan talousalueeseen kuu-
lualle valtiolle tai Euroopan talousalueella
olevalle julkista rahoitusta saavalle yliopis-
tolle tai korkeakoululle taikka näiden yhtey-
dessä olevalle yliopistorahastolle;

2) vähintään 850 euron ja enintään
50 000 euron suuruisen rahalahjoituksen,
joka on tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen
kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään
tarkoitukseen sellaiselle Verohallinnon ni-
meämälle Euroopan talousalueella olevalle
yhdistykselle, säätiölle tai jonkin edellä mai-
nitun yhteydessä olevalle rahastolle, jonka
varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai tai-
teen tukeminen taikka suomalaisen kulttuuri-
perinteen säilyttäminen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun
Verohallinnon nimeämän tahon on toimitet-
tava vuosittain Verohallinnolle tiedot saamis-
taan vähennyskelpoisista lahjoituksista, ni-
den antajista ja siitä, mihin tarkoitukseen lah-
joitus on käytetty. Verohallinnolle on lisäksi
toimitettava viimeksi päättyneen toiminta-

vuoden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tietojen antamistavasta ja -ajankohdasta.

64 §

Luontoisetu

Työnantajalta saatu luontoisetu on veronalaista ansiotuloa ja arvioidaan käypään arvoon. Verohallinto määrää vuosittain luontoisetujen käypien arvojen laskentaperusteet.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Toimialoilla, joilla erityistä työntekemisspaikkaa joudutaan alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi usein vaihtamaan, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi tuloksi vain matkustamiskustannuksista saatu korvaus, jos verovelvollisella ei ole varsinaista työpaikkaa. Jos kuitenkin tilaisuutta työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemisspaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä ei ole, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi lisäksi myös ateriakorvaus. Verohallinto määrää vuosittain ateriakorvauksen verovapaan määrän.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallinto antaa vuosittain etukäteen tarkemmat määräykset verovapaiden matkakustannusten korvausten perusteista ja määräistä varattuaan kulukorvausasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden tulla kuulluksi asiassa. Tarkemmat säännökset neuvottelukunnasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Verohallinto vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallinto vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastavaksi.

75 §

Merityötuloa saavan verovapaat korvaukset

Verohallinto antaa vuosittain tarkemmat määräykset myös merityötuloa saavan verovelvollisen verovapaiden matkustuskorvausten perusteista ja määräistä.

76 §

Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät verovapaat korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

5) muusta kuin 1—3 kohdassa tarkoitusta, ulkomailla tapahtuvasta työskentelystä johtuvat, työnantajan maksamat verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja matkakustannukset sekä ulkomailla työskentelyn aikana työnantajan siellä kustantama tavanomainen yksityinen palveluhenkilöstö ja lasten koulutus sekä se osa asumisen tuottamasta edusta, joka ylittää edun kohtuullisen arvon; Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ulkomailla saadun asuntoedun arvosta.

93 §

*Asunnon ja työpaikan väliset
matkakustannukset*

 Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Verohallinto määrää vuosittain tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista.

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

 Urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista (*urheilutulo*), joka on 116 b ja 116 c §:ssä säädettyin edellytyksin maksettu valtiovarainministeriön nimeämän säätiön yhteydessä olevaan valtakunnalliseen valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon, joiden on kustakin urheilijasta vuosittain toimitettava verotusta varten tarpeelliset tiedot Verohallinnolle. Verohallinto määrää tarkemmin annettavista tiedoista.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

122 §

Omistajanvaihdosten vaikutus tappioiden vähentämiseen

 Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, Verohallinto voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yhtymän toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden tappion vähentämiseen.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saa kuitenkin vähentää tappion 3 momentissa tarkoitetun luvan nojalla vain siltä osin kuin yhteisön verovuoden tulo ennen tappion vähentämistä ylittää sen saaman, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitetun konserniavustuksen määrän. Verohallinto voi 3 momentissa tarkoitetuilla perusteilla myöntää luvan tappion vähentämiseen kokonaan, jos konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain 3 §:ssä säädetty edellytykset konserniavustuksen antamiselle ovat täyttyneet jo ennen 1 momentissa tarkoitettua omistajanvaihdosta.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 505

Laki**varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varojen arvostamisesta verotuksessa 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentti, 20 §:n 3 ja 5 momentti sekä 29 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti sekä 20 §:n 3 ja 5 momentti laissa 966/2006, seuraavasti:

7 §

*Yhtiön varoihin kuuluvan metsän
vertailuarvo*

Verohallinto vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

20 §

Maatalousmaan arvo

Verohallinto vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuisen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muu-

tosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Salaojitetun maatalousmaan arvoon lisätään Verohallinnon vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

29 §

Kiinteistön maapohjan verotusarvo

Verohallinto vahvistaa vuosittain verotusta varten kunkin kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan. Verohallinto voi rajoittaa laskentaperusteiden muutoksesta aiheutuvaa verotusarvojen vuotuista nousua.

1818

N:o 505

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 506**Laki****elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 43 §:n 5 momentti sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 43 §:n 5 momentti laissa 1539/1992 sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1168/2000, seuraavasti:

43 §

Verohallinto voi verovelvollisen hakemuksesta erityisistä syistä pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaikaa enintään kolmella vuodella. Jos luovutushintaa tai muuta vastiketta tai sen osaa ei ole vähennetty pidennetyn määräajan kuluessakaan, luetaan vähentämättä jäänyt määrä 40 prosentilla korotettuna sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jonka aikana vähentämisen olisi viimeistään tullut tapahtua.

55 §

Yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja saa sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, vähentää:

1) Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän

ja työmatkasta aiheutuneiden lisääntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) Verohallinnon edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja liikkeen- ja ammatinharjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä elinkeinotoimintaan liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka liikkeen- ja ammatinharjoittaja tilapäisesti tekee elinkeinotoimintaan liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 507

Laki

maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 10 e §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1169/2000, seuraavasti:

10 e §

Maatalouden harjoittaja saa sen lisäksi, mitä 6 §:ssä säädetään, vähentää:

1) Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisääntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) Verohallinnon edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja maatalouden harjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä maatalouteen liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka maatalouden harjoittaja tilapäisesti tekee maatalouteen liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 508

Laki

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/1976) 4 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 567/2004, seuraavasti:

4 §

Verohallinto myöntää lain mukaisen veronhuojennuksen määräajaksi, kuitenkin enintään viideksi verovuodeksi kerrallaan. Ennen veronhuojennuksen myöntämistä uudelle hakijayhteisölle tai yhteisölle, jonka olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, Verohallinnon on hankittava asiasta lausunto yleishyödyllisten yhteisöjen verovapausslautakunnalta.

7 §

Verohallinnon on määräämästään ajankohdasta alkaen kokonaan tai osittain peruutettava yhteisölle myönnetty veronhuojennus:

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä annettava Verohallinnolle sen määräämä selvitys.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

HE 288/2009
 VaVM 12/2010
 EV 37/2010

N:o 509

Laki

tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 32 §:n 1 momentti seuraavasti:

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauteen kuuluvilta vero-

vuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 510**Laki****rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 12 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 856/2005, ja

muutetaan 4 §:n 2 momentti, 5 §, 10 b §:n 3 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 §, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 13 §:n 6 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1, 3, 4 ja 6 momentti, 23 §:n 2 momentti ja 24 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 1242/1988, 5 §, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti sekä 21 §:n 3, 4 ja 6 momentti mainitussa laissa 856/2005, 10 b §:n 3 momentti laissa 970/2005, 12 § laissa 538/1996, 13 §:n 6 momentti laissa 814/2008, 21 §:n 1 momentti laissa 253/2008 sekä 24 §:n 3 momentti laissa 1120/1996, seuraavasti:

4 §

Palkkaan ei lueta:

1) liikenteen harjoittajan antaman tositteen perusteella suoritettavaa korvausta matkalipuista, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista;

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luotettavan tositteen perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta;

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa; eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa olevalle henkilölle, jonka varsinainen työteko- paikka on ulkomailla, mainitun työteko- paikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa

päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

5 §

Verohallinto antaa rajoitetusti verovelvolliselle lähdeveroa koskevien säännösten soveltamista varten hakemuksesta lähdeverokortin.

Verohallinto määrää hakemuksen tekemisessä noudatettavasta menettelystä sekä tiedoista, jotka hakemuksesta on ilmentävä.

10 b §

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava

osingonjakohetkellä merkintä Verohallinnon ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

11 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lähdevero on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen Verohallinnon ratkaistavaksi. Jos Verohallinto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

12 §

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun lähdeveron perimisvelvollisuudesta ja suuruudesta siten kuin Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädetään.

12 a §

Verohallinto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

13 §

Verovelvollisen on esitettävä asuinvaltiensa veroviranomaisen antama todistus Verohallinnolle siitä, että 1 momentin 3 kohdassa

tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa. Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle vastaava todistus 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

15 §

Valtionverotuksen verotettavasta ansiotulosta suoritetaan veroa progressiivisen tuloveroasteikon mukaan. Koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollinen suorittaa lisäksi kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta veroa kuntien keskimääräisen tuloveroprosentin mukaan. Kuntien keskimääräinen tuloveroprosentti on kuntien viimeksi vahvistettujen tuloveroprosenttien viimeksi toimitetun verotuksen kunkin kunnan kunnallisverotuksen verotettavalla tulolla painotettu keskiarvo neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella ilmoitettuna. Vero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Tuloveroprosentti julkaistaan säädöskokoelmassa kuntien ja seurakuntien tuloveroprosenteista vuosittain annettavassa Verohallinnon luettelossa. Osan verovuotta Suomessa asunut verovelvollinen suorittaa kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta veroa koko verovuodelta tuloverolain 130 §:n mukaisesti, ja vero tilitetään verovelvollisen kotikunnalle.

16 §

Jos lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että Verohallinto vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siitä menevän veron.

17 §

Verohallinto tekee päätöksen työnantajan tai 1 momentissa tarkoitetun edustajan määräämisestä vastuuseen verosta. Päätös voidaan tehdä, jos verovelvollinen ei ole kehoituksesta huolimatta maksanut veroa eikä sen

perimiseen voida käyttää keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettuun neuvoston direktiiviin (76/308/ETY) tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvaa virka-apua.

21 §

Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon tai Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä. Yksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksen hakemiseen Verohallinnon 11 §:n 2 momentin mukaiseen päätökseen ja ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, samoin kuin Verohallinnon lähdeverokorttia koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä ennakkoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta vastavissa asioissa.

Muutoksen hakemiseen Verohallinnon 16 §:n 2 momentin ja 17 §:n mukaiseen päätökseen sovelletaan, mitä ennakkoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta mainitun lain 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Valituksesta huolimatta Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua on noudatettava. Veron perimiseen velvollisen on noudatettava ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä siitä lukien, kun hän sai päätöksestä tiedon.

23 §

Jos rajoitetusti verovelvollinen on suorittanut tulosta lähdeveron lisäksi kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalle, maksetaan hänelle hakemuksesta valtion varoista takaisin 40 prosenttia sanotun kunnallisveron perusteena olevasta tulosta peritystä lähdeverosta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset takaisin maksettavasta lähdeverosta.

24 §

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä. Lisäksi Verohallinto määrää Suomesta tämän lain 13 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 16 a §:ssä tarkoitettua tuloa saavan rajoitetusti verovelvollisen ennakonpidätysprosenttien ja ennakonkannon laskentaperusteet sen mukaan kuin ennakkoperintälaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 511

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 4 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 § laissa 975/2006, seuraavasti:

4 §

Lain soveltamista koskeva hakemus

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti Verohallinnolle ennen tässä laissa tarkoitettun työskentelyn alkamista tai 90 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, Verohallinnon on tehtävä asiaa koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

8 §

Veron perintä ja suorittaminen, muutoksenhaku ja ilmoittamisvelvollisuus

Palkkatulon lähdeveron perinnässä ja suorittamisessa, veron perinnän valvonnassa sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvin osin ennakkoperintälain säännöksiä. Verohallinto voi antaa veron perimistä, suorittamista, työnantajan vuosi-ilmoitusta sekä tilitämistä koskevat tarkemmat määräykset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 512**Laki****korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 8 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 539/1996, ja
muutetaan 2, 7 ja 8 §, 8 a §:n otsikko ja 1 ja 5 momentti sekä 9, 11—13 ja 17 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 § laissa 755/2009, 8 §, 8 a §:n otsikko sekä 1 ja 5 momentti mainitussa laissa 539/1996, 11 § osaksi laissa 1571/1995, 12 ja 13 § viimeksi mainitussa laissa ja 17 § laissa 1393/1991 sekä mainituissa laeissa 1571/1995 ja 539/1996, seuraavasti:

2 §

Verovelvollisuus

Velvollinen suorittamaan korkotulon lähdeveroa on Suomessa tuloverolain (1535/1992) mukaan yleisesti verovelvollinen luonnollinen henkilö ja kotimainen kuolinpesä.

7 §

Veron ilmoittaminen ja suorittaminen

Koronmaksajan on ilmoitettava ja suoritettava korkotulosta perimänsä vero Verohallinnolle viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililaissa (604/2009) säädettyä ajankohtana. Veroa koskevat tiedot on ilmoitettava kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.

8 §

Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisu

Keskusverolautakunta voi koronsaajan tai koronmaksajan hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa korkotulon lähdeveroa siten kuin Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädetään.

8 a §

Verohallinnon ennakkoratkaisu

Verohallinto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

9 §

Valvonta

Verohallinto valvoo korkotulon lähdeveron suorittamisvelvollisuutta ja veron määrää koskevien säännösten noudattamista.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat. Verohallinnon asianomaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. Verohallinnolle on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrättävät tiedot lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä Verohallinnon kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseenlaskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitetun lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa säädetään, korkotulon lähdeveron perimiseen velvollisen koronmaksajan on annettava Verohallinnon kehotuksesta sellaisia tietyn verovelvollisen verotusta, verotarkastusta tai verotusta koskevaa muutoksenhakuasiaa var-

ten tarpeellisia tietoja, jotka selviävät koronmaksajalla olevista asiakirjoista tai jotka ovat muutoin tämän hallussa.

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen suorittamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettusta korkotulosta, Verohallinto maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronkorotus noudattaen soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 4 momentin ja 57 §:n säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee Verohallinnon verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Muutoksenhausta Verohallinnon tekemään päätökseen on voimassa, mitä ennakkoperin-

tälaissa säädetään muutoksenhausta vastaa-
viin ennakkoperintää koskeviin päätöksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-
kuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 513

L a k i**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 3 §:n 1 momentti, 15 luvun 13 §:n 2 momentti, 19 luvun 3, 7 ja 8 § sekä 20 luvun 6 §, sellaisina kuin niistä ovat 19 luvun 3 ja 7 § osaksi laissa 1113/2005 ja 20 luvun 6 § viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen

3 §

Kotikäyntiin liittyvä matka

Lääkärin, hammaslääkärin ja tässä laissa tarkoitetun muun terveydenhuollon ammattihenkilön vakuutetun luokse tekemästä kotikäynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin muutoin tässä luvussa säädetään. Kotikäynnin tehneen terveydenhuollon ammattihenkilön omalla autolla tehdystä matkasta korvaus maksetaan kuitenkin Verohallinnon vuosittain vahvistaman verovapaan korvauksen suuruisena.

15 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

13 §

Tutkimuksiin määrääminen

Tutkimuksissa käynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin 4 luvussa säädetään. Vakuutetulla on lisäksi oikeus saada tutkimukseen osallistumisen ajalta päivärahaa, yömatkarahaa sekä majoittumiskorvausta. Jos vakuutettu on tarvinnut saattajan, saattajalle korvataan matkasta aiheutuneet kustannukset samojen perusteiden mukaan kuin vakuutetulle. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tutkimuksiin määräämisestä aiheutuvien matkakustannusten korvauksista.

19 luku

**Tietojen saamista ja luovuttamista
koskevat säännökset**

3 §

Tiedot Verohallinnolta

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada Verohallinnolta vuosittain ja viimeistään kunkin kalenterivuoden lopussa tiedot kunkin verovelvollisen edelliseltä kalenterivuodelta toimitetussa verotuksessa todetuista 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetuista tuloista sekä muut Verohallinnon hallussa olevat työtulon määrittämiseksi välttämättömät tiedot sekä tiedot 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista tulonhankkimismenoista.

Kansaneläkelaitoksella ja sosiaali- ja terveysministeriöllä on lisäksi oikeus saada Verohallinnolta sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosentin tarkistamista varten tarpeelliset tilastotiedot sairaanhoitomaksun maksupohjasta.

7 §

*Tiedot Verohallinnolle vakuutusmaksujen
perimistä varten*

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä:

1) Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa eläkelaitoksille ja Verohallinnolle sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla asuvien eläkkeensaajien nimistä, henkilötunnuksista ja muista yksilöintitiedoista, joihin sovelletaan 18 luvun 6 §:n mukaista maksuvelvollisuutta;

2) Kansaneläkelaitoksella, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa Verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla työskentelevien henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista, joille Kansaneläkelaitos on antanut päätöksen Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta tai

joille sosiaali- ja terveysministeriö tai Eläketurvakeskus on antanut Euroopan unionin sosiaaliturvaa koskevien säännösten tai sosiaaliturvasopimuksen määräyksen perusteella päätöksen Suomen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta;

3) eläkelaitoksella ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa Verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot vakuutusmaksusta.

Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot Verohallinnolle asianosaisen suostumuksesta myös teknisen käyttöyhteyden avulla. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen saajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

8 §

Tiedot viranomaisille

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa ministeriöille, Verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle tai yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen tämän lain mukainen etuus vaikuttaa, tämän lain mukaista etuutta tai korvausta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista ja korvauksista sekä muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kertaluonteista valvontatointia varten, sekä poliisi- ja syyttäväviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteesenpanoa varten. Terveystilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei saa kuitenkaan luovuttaa.

20 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Verotuskustannusten jakaminen

Tämän lain mukaisten tehtävien hoitami-

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

sesta Verohallinnolle aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon tehtäessä Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädettyä kustannusten jakoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 514

Laki

metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998)
 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 §

Maksujen tilittäminen

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena Verohallinnolle. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

13 §

Maksujen kantomenettely

Verohallinto laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilittää maksut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 515

Laki

kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 9 § seuraavasti:

9 §

Ulkomaisen veron muuttuminen

Jos ulkomaisen veron hyvityksen perusteena ollutta vieraan valtion veroa on muutettu, verovelvollisen on ilmoitettava muutok-

sesta Verohallinnolle. Jos tällaista muutosta ei ole otettu hyvitystä annettaessa huomioon, Verohallinnon on oikaistava maksuunpano.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 516

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 24 §:n 7 momentti sekä 29 ja 30 §, sellaisena kuin niistä on 24 §:n 7 momentti laissa 1082/2005, ja *muutetaan* 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 6 a §:n 3 momentti, 10 §, 18 §:n otsikon ruotsinkielinen sanamuoto sekä 1 ja 3 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 27 §, 31 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 35 §, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41, 42 ja 42 a §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4 momentti, 45 §:n 1 momentti, 47 §, 48 §:n otsikko ja 1 momentti, 49 §:n 1 ja 2 momentti, 50 §:n otsikon suomenkielinen sanamuoto sekä 1 ja 3 momentti, 52 §:n 2 momentti sekä 53 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti laissa 564/2004, 6 a §:n 3 momentti ja 42 a § mainitussa laissa 1082/2005, 10 §, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti sekä 50 §:n 1 momentti laissa 1070/2003, 27 § laissa 478/1998, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 38 §:n 1 momentti, 41 §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale ja 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 608/2009, 42 § osaksi mainitussa laissa 608/2009, 45 §:n 1 momentti laissa 1225/2006 sekä 48 §:n otsikko laissa 241/2008, seuraavasti:

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai Verohallinto tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona. Verohallinto voi määrätä, että yhteensä enintään 7 000 euron suuruiset ennakonkannon alaiset tulot voidaan ottaa huomioon ennakonpidätyksen perusteiden laskennassa.

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun Verohallinnon määräämin muutoksin edellisiksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos Verohallinto välttämättömistä syistä niin määrää. Edellisen verovuoden ennakonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakkoperinnän laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon tarkemmat laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallinto määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallinto voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi:

1) ennakoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määrittämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos mak-
susta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

10 §

Pidätysprosentin määrittäminen

Verohallinto voi verovelvollista kuulematta merkitä ennakonpidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrittäminen

Verohallinto voi määrätä verovelvollisen ennakonpidätysprosentin uudelleen verovelvollista kuulematta, jos on ilmeistä, ettei pidätysprosentti vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla.

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttaminen verovelvolliselle

Verohallinto palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai varallisuudesta maksuunpannun veron suorituksiksi. Ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennakko on maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakko-verolippuun on tällöin merkittävä ennakosta

vastuussa olevat henkilöt. Jos ennakkoverolippuun ei ole tehty merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, Verohallinto voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

24 §

Ennakkokannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakkokannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Verohallinto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Verohallinto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulon-

hankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. Verohallinto voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Verohallinto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekisteristä voidaan poistaa se, joka ei harjoita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Verohallinto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

Verohallinnon on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

27 §

Uudelleen merkintä rekisteriin

Verohallinto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään vuoden kullutta rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään Verohallinnon työnantajarekisteriin.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava Verohallinnolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Jos Verohallinto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana tai Verohallinnon määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen

saajalle tositteen tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritusten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei Verohallinto toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, Verohallinnon on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Verohallinto ei maksuunpane toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Jos Verohallinto on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos Verohallinnon maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, Verohallinto oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakemuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, Verohallinto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä Verohallinto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määrittämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa Verohallinnon on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaa- jien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, Verohallinnon on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos Verohallinto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, Verohallinnon on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos Verohallinto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, Verohallinnon on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa siitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Verohallinto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

42 a §

Tarkemmat määräykset maksuunpanon ja oikaisun määräajoista

Maksuunpanon ja oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos Verohallinnon päätös on tehty ennen määräajan päättymistä.

44 §

Veronkorotus

Verohallinto voi korottaa ennakonpidätystä:

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, Verohallinto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verohallinto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, Verohallinto ratkaisee asian suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

48 §

Oikaisuvaatimus Verohallinnolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi Verohallinnolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

49 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuteen

Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista hallinto-oikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

50 §

Muutoksenhakuaja ja eräät muut valitusta koskevat säännökset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava Verohallintoon tai hallinto-oikeuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta, jona Verohallinnon 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä 48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näydetä.

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava Verohallintoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Tämän lain mukaan tehtyä Verohallinnon päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekesterointiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-

oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika hallinto-oikeuden en-

nakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 517

Laki**väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1078/2005) 4 §:n 1 ja 2 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 12 § seuraavasti:

4 §

Menettely tuen myöntämisessä

Tuki myönnetään siten, että työnantaja saa oma-aloitteisesti jättää tukea vastaavan määrän toimittamistaan ja ennakkoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla kausiveroilmoituksella ilmoittamistaan ennakonpidätyksistä suorittamatta Verohallinnolle. Jos tuen määrä on suurempi kuin työnantajan samalta kalenterikuukaudelta pidättämien ennakoiden määrä, työnantaja voi vähentää yli menevän osan samalta kalenterivuodelta myöhemmin suoritettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Siltä osin kuin työnantaja ei ole vähentänyt tukea kalenterivuoden ennakonpidätyksistä, Verohallinto maksaa saamatta jääneen tuen työnantajalle. Verohallinto ei maksa tukea, jos maksettava määrä kalenterivuonna on alle 100 euroa. Maksettavalle määrälle ei makseta korkoa.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Työnantajan on ilmoitettava Verohallinnolle ennakkoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla kausiveroilmoituksella 4 §:n perusteella suorittamatta jättämänsä määrä ja verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n nojalla annettavalla vuosi-ilmoituksella työntekijäkohtaisesti tämän lain 2 §:n 3 kohdassa tarkoitetun palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta sekä työntekijän tekemien työntuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

12 §

matalapalkkatukea koskevista työnantajan ilmoituksista.

Tarkemmat määräykset

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä

_____ Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 518

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 5 §:n 1 momentti, 13 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 13 b §:n 1 momentti sekä 17 §:n 1 ja 5 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentti laissa 1119/1996, 13 §:n 1 momentti laissa 1114/2005, 2 momentti laissa 1263/2006 ja 4 momentti laissa 609/2009, 13 b §:n 1 momentti mainitussa laissa 1114/2005 sekä 17 §:n 1 momentti laissa 252/2008 ja 5 momentti laissa 613/1978, seuraavasti:

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu Verohallinnolle ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä ennakko-perintälain 12 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

13 §

Työnantajalla on oikeus saada Verohallinnolta takaisin aiheettomasti tai liikaa suoritettu sosiaaliturvamaksu sekä sosiaaliturvamaksu, joka on suoritettu sairausvakuutuslain 14 luvun 1 §:ssä tarkoitetun vuosilomapalkan tai lomakorvauksen perusteella.

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada Verohallinnolta takaisin suorittamansa sosiaaliturva-

maksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava Verohallinnolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitettuista vähennyksistä enakkoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

13 b §

Verohallinnon on oikaistava 13 a §:n nojalla antamansa päätös, jos siinä on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi.

17 §

Asianomainen tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, joka on tyytymätön Verohallinnon tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muu-

tosta siltä hallinto-oikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydetty oikaistavaksi ennakkoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle ennakkoperintälain 50 §:ssä säädettyssä ajassa.

Valituksesta huolimatta päätös on täytän-

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

töönpanokelpoinen. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 8 §:ssä tarkoitetusta Verohallinnon ratkaisusta, sovellettava myös sosiaaliturvamaksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 519

Laki**pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä 9 päivänä heinäkuuta 2004 annetun lain (658/2004) 2 §:n 3 ja 4 momentti sekä 3—5 § seuraavasti:

2 §

Palvelujärjestelmän avulla hoidettavat tehtävät

— — — — —
 Jos työnantajille tulee uusia vastaavia velvoitteita tai jos työnantajavelvoitteet järjestelmän kannalta olennaisesti muuttuvat, valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitä muita 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin työnantajasuorituksiin liittyviin velvoitteisiin rinnastettavia tehtäviä järjestelmän avulla hoidetaan. Asetus voidaan antaa, kun Verohallinto ja sen kanssa palvelun tarjoamisesta sopineet laitokset tekevät sitä tarkoittavan ehdotuksen.

Verohallinto antaa edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarkempia määräyksiä ja rajoituksia silloin, kun palvelujärjestelmän tekninen toteuttaminen, tehtävistä aiheutuvat kustannukset tai sopimusosapuolten mukaantulo tai poisjäänti sitä edellyttävät. Määräysten ja rajoitusten on oltava palvelun tarjoamisesta sopineiden sopimusosapuolten hyväksymiä.

3 §

Palvelujärjestelmä ja siihen liittyvät tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on ylläpitää pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmää, joka muodostuu tietojärjestelmästä, jossa kukin palvelun käyttäjä voi pitää rekisteriä 2 §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Verohallinnon tehtävänä on palvelujärjestelmän ylläpitäjänä huolehtia järjestelmän toimivuudesta sekä tietojärjestelmän ja siihen talletettujen tietojen tietoturvasuudesta. Verohallinnolla ei ole oikeutta hakea järjestelmästä esille palvelun käyttäjän tallettamia tietoja laajemmin kuin järjestelmän ylläpitämiseksi ja tietoturvasuuden varmistamiseksi on tarpeen. Verohallinnolla ei ole oikeutta käyttää palvelun käyttäjän pitämässä rekisterissä olevia tietoja hyväkseen muiden Verohallinnon tehtävien hoitamiseksi eikä luovuttaa palvelun käyttäjän tallettamia tietoja, jollei palvelun käyttäjä ole antanut siihen suostumustaan. Verohallinto voi poistaa re-

kisteriin talletetut tiedot 11 vuoden kuluttua siitä, kun tiedot talletettiin palvelun käyttäjän rekisteriin.

Palvelun käyttäjä vastaa rekisterinpitäjänä palvelujärjestelmän avulla pitämänsä rekisterin lainmukaisuudesta. Verohallinnon tehtävänä on kuitenkin huolehtia siitä, että ne henkilötiedot, joita palvelun käyttäjän on tarkoitettu järjestelmän avulla tallettavan ja muutoin käsittelevän, ovat henkilötietojen suojaa koskevien säännösten tarkoittamalla tavalla tarpeellisia.

4 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamat tiedot ja niistä muodostuva rekisteri eivät ole Verohallinnon määräämisvaltaan kuuluvia viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tarkoitettuja viranomaisen asiakirjoja. Verohallinnon palveluksessa oleva tai sen toimeksian-

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

nosta toimiva on velvollinen pitämään salassa, mitä hän on saanut tietää palvelujärjestelmän teknisen ylläpidon yhteydessä palvelun käyttäjän rekisteriin tallettamista tiedoista. Salassapitovelvollisuuden rikkomisesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 35 §:ssä säädetään.

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamiin tietoihin ei myöskään sovelleta, mitä muualla laissa säädetään viranomaisen oikeudesta saada tieto Verohallinnon asiakirjoista tai Verohallinnon oikeudesta tai velvollisuudesta antaa tietoja toiselle viranomaiselle.

5 §

Palvelun maksuttomuus

Verohallinto ei peri maksua tässä laissa tarkoitetun palvelun käyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 520**Laki****verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 80—82 §, sellaisina kuin ne ovat, 80 ja 82 § laissa 857/2005 sekä 81 § laissa 238/2008,

muutetaan 6 §, 7 §:n 8 momentti, 8 §, 10 §:n 1 ja 4 momentti, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 15 a §, 16 §:n 1, 3—11 ja 13 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5—12 momentti, 18 §:n 1—6 ja 8 momentti, 19 ja 20 §, 22 §:n 3 ja 4 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 §, 23 a §:n 1 ja 2 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti, 26 e §:n 1 momentti, 39 §, 41 §:n 4 momentti, 48, 49 ja 54 §, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 60 §:n 2 momentti, 61 §, 62 §:n 3 momentti, 63 §:n 2 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 68 §, 70 §:n 1 ja 3 momentti, 71 ja 73—75 §, 76 §:n 1 ja 4 momentti, 77 §:n 7 momentti, 79 §, 84 §:n 1 momentti, 85 §:n otsikko, 1, 2 ja 4—6 momentti, 91 ja 91 a § sekä 93 a §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § laeissa 505/1998 ja 1165/2002, 7 §:n 8 momentti, 10 §:n 1 ja 4 momentti ja 84 §:n 1 momentti sekä 85 §:n 1 momentti laissa 1145/2005, 8 ja 75 § mainitussa laissa 505/1998 ja laissa 1079/2005, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 18 §:n 4 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 77 §:n 7 momentti ja 93 a §:n 3 momentti mainitussa laissa 1079/2005, 13 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 14 §:n 1 momentti, 19, 20, 54 ja 61 §, 63 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 ja 4 momentti sekä 85 §:n otsikko, 2, 5 ja 6 momentti mainitussa laissa 505/1998, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 16 §:n 8 ja 9 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 § sekä 23 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 565/2004, 15 a §, 17 §:n 7—9 momentti sekä 22 §:n 3 ja 4 momentti laissa 1224/2006, 16 §:n 4 momentti laissa 1122/1996, 16 §:n 5 ja 6 momentti laissa 1127/1996, 16 §:n 7 momentti laissa 1172/1998, 16 §:n 10 momentti laissa 410/2005, 16 §:n 11 momentti laissa 1089/2005, 16 §:n 13 momentti laissa 947/2008, 17 §:n 6 momentti laissa 775/2004, 17 §:n 10—12 momentti laissa 1142/2007, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti ja 26 e §:n 1 momentti laissa 1067/2003, 41 §:n 4 momentti laissa 907/2001, 62 §:n 3 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 73 § sekä 85 §:n 4 momentti mainitussa laissa 238/2008, 79 § osaksi mainitussa laissa 505/1998 ja 91 a § laissa 1263/2001, seuraavasti:

HE 288/2009
VaVM 12/2010
EV 37/2010

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittaa Verohallinto.

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi. Verohallinto voi verovelvollisen ilmoittamismahdollisuuteen taikka veroviranomaisen töiden järjestelyyn tai asioiden lukumäärään liittyvistä syistä määrätä, että eri verovelvollisten on annettava veroilmoitus eri aikaan.

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Verohallinto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja selvityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei Verohallinto

verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

11 §

Lisätietojen antaminen sekä tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

11 a §

Tositteiden säilyttäminen

Säilyttämisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tositteita niistä tiedoista, jotka veroviranomainen on merkinnyt esitetyttyyn veroilmoitukseen, jollei Verohallinto verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää. Säilyttämisvelvollisuus ei koske myöskään niitä tositteita, jotka on toimitettu veroviranomaiselle.

Verohallinto voi rajoittaa tositteiden säilyttämisvelvollisuutta silloin, kun tositteiden säilyttämisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

12 §

Muistiinpanovelvollisuus

Muistiinpanojen on perustuttava tosittesiin. Verovelvollisen on säilytettävä muistiinpanot ja tositteet viisi vuotta verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verohallinto antaa muistiinpanojen ja tositteiden säilyttämisvelvollisuutta koskevia tarkempia määräyksiä.

13 §

Tarkemmat ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvät määräykset

Verohallinto voi antaa muistiinpanovelvollisia, muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on ilmeisen tarpeellista.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on Verohallinnon kehutuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa samoin kuin kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä sekä muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Puun ostajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myynneistä.

Arvopaperimarkkina- (495/1989) tarkoitettuna arvopaperinvälittäjän, vakuutusyhtiö- (521/2008) tarkoitettuna vakuutusyhtiön, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettuna sivuliikkeen ja pääasiamiehen sekä vakuutusyhdistys- (1250/1987) tarkoitettuna vakuutusyhdistyksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista sekä tekemistään tai välittämistään yhteissijoitusyritysten osuuksien

merkinnöistä ja lunastuksista siltä osin kuin tietoja ei ole toimitettu 17 §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 4 momentissa tarkoitettuna tiedonantovelvollisen on myös toimitettava kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettuna vakioitusta optio- ja termiinisopimuksesta, arvopaperimarkkina- (10 luvun 1 a §:ssä tarkoitettuna vakioituun optioon tai termiiniin rinnastettavasta johdannaissopimuksesta sekä arvopaperimarkkina- (10 luvun 1 b §:ssä tarkoitettuna muusta johdannaissopimuksesta ja sopimuksen osapuolista Verohallinnolle tarpeelliset tiedot.

Arvopaperimarkkina- (10 luvun 1 a §:ssä tarkoitettuna vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa tarkoitettuna optioyhtiön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot selvittämistään oman pääoman ehtoisia arvopapereita koskevista takaisinosto- ja lainaus- (31 §:n 5 momentissa tarkoitettuna sijaisosin- goista sekä sijaisosinkojen maksajista ja saajista. Arvopaperinvälittäjän on annettava tässä momentissa tarkoitettuna tiedot asiakkaansa lukuun tekemistään takaisinosto- ja lainaus- (31 §:n 5 momentissa tarkoitettuna) sopimuksista.

Poroisännän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poron- (31 §:n 5 momentissa tarkoitettuna) omistajien omistamista poroista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

15 a §

Ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuus

Ulkomaisen työnantajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettuna vuokratun työntekijän työskentelyn arvioidusta kestosta ja palkan määrästä sekä työn teettäjistä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Tiedot on toimitettava työskentelyn aloittamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ulkomaisen työnantajan on vuosittain toimitettava Verohallinnolle 15 §:n 1 momentissa tarkoitettavat tiedot maksamastaan:

1) tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettua palkasta, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä palkasta;

2) muusta kuin 1 kohdassa tarkoitettua palkasta silloin, kun palkansaaja jatkuvasti oleskelee Suomessa yli kuuden kuukauden ajan.

Edellä säädetyistä poiketen on lähetetyistä työntekijöistä annetun lain (1146/1999) 4 a §:n mukaisesti asetetun edustajan toimitettava Verohallinnolle 1 ja 2 momentissa tarkoitettavat tiedot silloin, kun hänen edustamaansa ulkomaista työnantajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva siviilisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Työnantajan tai muun suorituksenmaksajan on toimitettava Verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta samoin kuin tuloverolain 96 ja 96 a §:ssä tarkoitetuista maksuista.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava Verohallinnolle invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkkeensaajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annetusta lainasta, sen käytötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, Valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopa-

pereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälkimarkkinahyvityksestä.

Työttömyyskassan, Kansaneläkelaitoksen ja työvoimaviranomaisen on ilmoitettava Verohallinnolle niiden verovuoden korvauspäivien lukumäärä, joilta on maksettu tuloverolain 93 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaisesti korvausta.

Osakeyhtiön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 54 c §:ssä tarkoitettua osakaslainan takaisinmaksusta.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitettua sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitettua ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitettua arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettua luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitettua sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaisissa (48/1999) tarkoitettua rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitettua ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhennyksistä.

Kunnan ja kuntayhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava Verohallin-

nolle tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen tai edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamista sekä verovelvolliselta lunastetuista sijoitusrahaston rahasto-osuuksista sekä yhteissijoitusyrityksen osuuksista. Lisäksi on annettava tarvittavat tiedot lunastettujen rahasto-osuuksien ja yhteissijoitusyritysten osuuksien hankintahinnasta ja hankinta-ajankohdasta sekä merkinnän ja lunastuksen yhteydessä perityistä kuluista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörsseyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluettelosta vastaavat tiedot Verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava Verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille, sekä eläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset

tiedot vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämistä varten. Työnantajalla on tiedonantovelvollisuus siinäkin tapauksessa, että palkan maksaa sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluva ulkomainen emo-, tytär- tai sisaryritys taikka sellainen ulkomainen yritys, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Työnantajan ja tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun muun vakuutuksenottajan on ilmoitettava Verohallinnolle ne verovelvolliset, joille se on verovuonna maksanut vapaaehtoisien yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Työnantajan on lisäksi ilmoitettava Verohallinnolle kunkin työntekijän osalta maksamansa kollektiivisen lisäeläketurvan maksut.

Jokaisen, joka teettää työtä tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetulla vuokratulla työntekijällä, on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot työntekijän vuokralle antaneesta yrityksestä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Lisäksi tällöin on toimitettava tieto yrityksen lähetetyistä työntekijöistä annetun lain 4 a §:n mukaisesti asetetusta edustajasta. Tiedot on toimitettava sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jonka aikana yrityksen ensimmäinen työntekijä aloittaa työskentelyn työn teettäjälle. Edellä mainituissa tiedoissa tapahtuneesta muutoksesta on ilmoitettava Verohallinnolle muutosta seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot suorituksen saajasta ja laadusta pyytäessään ennakonpidätyksen toimittamisessa tarvittavat tiedot Verohallinnolta verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 17 §:n 1 momentin nojalla. Eläkkeestä ja siihen rinnastettavasta suorituksesta on ilmoitettava myös suorituksen arvioitu määrä.

Eläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot rajoitusti verovelvollisen eläketuloa saavan henkilön asuinvaltiosta ja kansalaisuudesta. Kansaneläkelaitoksen on lisäksi toimitettava Verohallinnolle tieto siitä, onko henkilö vakuutettu Suomessa ja vastaako Suomi henkilön sairaanhoitokustannuksista.

Luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Yhtiön, jonka arvopapereita on otettu yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla Suomessa tai ulkomailla, on ilmoitettava Verohallinnolle arvopaperin kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, kaupankäynnin siirtymisestä markkinalta toiselle samoin kuin siitä, että arvopaperi on lakannut olemasta kaupankäynnin kohteena markkinalla. Sama koskee vastaavasti arvopapereiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY tarkoitetussa monenkeskisessä kaupankäynnissä Suomessa tai Euroopan talousalueella.

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rekisterihallintolaissa (166/1996) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/1979) tarkoite-

tun rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa (284/2008) tarkoitetun rekisteriviranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitetun rekisterinpitäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämisen- ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksetuista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämien edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava Verohallinnon kehoituksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vai-

kuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on Verohallinnon pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettaviksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

22 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä luvussa tarkoitetut tiedot on annettava Verohallinnolle salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Verohallinto voi määrätä, että tiedonantovelvollisen on annettava tässä luvussa tarkoitetut tiedot sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Luonnollista henkilöä tai kuolinpesää ei voida velvoittaa antamaan tietoja sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla on selvitetty.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

- 1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi

annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen;

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin Verohallinto on määrännyt eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta asian korjaamiseen.

23 §

Tarkastusoikeus

Verohallinnolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

23 a §

Muutoksenhaku

Tiedonantovelvollinen saa, siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, hakea valittamalla muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa tässä luvussa tarkoitettuja tietoja.

Tiedonantovelvollinen saa hakea laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella päätöksen tehneeltä viranomaiselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin tehdä aina 60 päivän kuluessa siitä, kun tiedonantovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

25 §

Tietojen maksullisuus

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja Verohallinnolle, Verohallinto maksaa asianomai-

selle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

26 b §

Päätöksen perustelevinen

Veroilmoituksesta poikettaessa perusteluiden ei tarvitse olla verotuspäätöksessä, vaan ne pidetään saatavina Verohallinnossa. Jos veroilmoituksesta poikettaessa sovelletaan arvioverotusta, veron kiertämistä, peiteltyä osinkoa, selvittämätöntä omaisuuden lisäystä, kansainvälistä peiteltyä voitonsiirtoa tai veronkorotusta koskevia säännöksiä, asiakirjoihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

26 c §

Tiedoksianto

Verotuspäätös, päätös oikaisuvaatimukseen ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi Verohallinnon asiakasrekisteriin.

26 e §

Muita yleisiä säännöksiä

Verotusta toimittaessaan Verohallinto laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitetut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyk-

siä ennakon käyttämisestä veron suorituksiksi.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Verohallinnon veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

54 §

Verotuksen muuttaminen

Verohallinto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon, mitä 6 luvussa säädetään.

55 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on pantu liikaa veroa, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

56 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt panematta säädetty vero, Verohallinto voi oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi.

57 §

Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Verotuksen oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos Verohallinnon päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

60 §

Toiselle valtiolle suoritetun veron siirtäminen Suomeen

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

61 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Yhteisön tai yhteisetyuden verotukseen on oikeus hakea muutosta sillä kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisetyuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, molempien puolisoitten kotikunnalla ja -seurakunnalla on oi-

keus kunnan ja seurakunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen. Jos koko verovuoden rajoitetusti verovelvollisena verotettava on saanut tuloa Ahvenanmaan maakunnasta, asianomaisella Ahvenanmaan kunnalla on oikeus hakea muutosta verotukseen.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verotuksen muuttamista koskevasta Verohallinnon päätöksestä saadaan 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos

henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta.

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään hallinto-oikeudelle, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle hallinto-oikeudelle.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekevän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai hallinto-oikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle, Verohallinnolle, Veronsaajien oikeudenvälontayksikölle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, Verohallinto muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta on toisessa valtiossa muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta myös silloin, kun verovelvollisen muuta kuin tämän lain mukaan toimitettua verotusta on muutettu tämän lain mukaan toimitettavaan verotukseen vaikuttavalla tavalla.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

79 §

Asian siirto

Jos hallinto-oikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen hallinto-oikeuden käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän hallinto-oikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle hallinto-oikeudelle kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean hallinto-oikeuden käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

84 §

Ennakkoratkaisun hakeminen keskusverolautakunnalta

Keskusverolautakunta voi verovelvollisen tai yhtiön kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tuloverotuksesta siten kuin Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädetään.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen

Verohallinto voi verovelvollisen tai yhtiön kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka Verohallinto tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotieto annetaan määräajaksi. Se annetaan kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, Verohallinnon on hankittava Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköltä ilmoitus siitä, käyttääkö yksikkö oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitettulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Verohallinnon on verovelvollisen tai yhtiön vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimitettaessa.

Verohallinnon ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, Verohallinnolla on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämisestä sekä verotuksen toimittamisesta.

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroproosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa Verohallinnolle viimeistään verovuotta edeltä-

vän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyinä aikana taikka Verohallinnon myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Verohallinto julkaisee tuloveroprosentteja koskevan luettelon säädöskokoelmassa.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

93 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri Stefan Wallin

N:o 521

Laki

Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritetun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritetun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (563/2005) 8 § ja 10 §:n 2 momentti seuraavasti:

8 §

Toimivaltainen viranomainen

Päätöksen veron palauttamista koskevassa asiassa tekee Verohallinto. Palautus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun päätös on tehty.

10 §

Palautuksen hakeminen

Kirjallinen hakemus on toimitettava Verohallinnolle. Hakemuksessa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen osinkojen määristä ja osingoista perityistä lähdeveroista verovuosittain eriteltynä sekä tiedot osinkoa jakaen yhtiöiden nimistä ja kotipaikoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 522

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 13 §:n 1 momentti ja 17 §:n 2—4 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1166/2002 sekä 17 §:n 4 momentti laissa 659/2004, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusta varten Verohallinnolle annettuihin ja Verohallinnossa laadittuihin yksittäistä verovelvollista koskeviin asiakirjoihin (*verotusasiakirjat*) ja niihin sisältyviin tietoihin (*verotustiedot*). Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, koskee myös muuta ilmoittamis- ja tiedonantovelvollista sekä yhtymää.

3 §

Verotustietojen julkisuus ja tiedonsaantioikeus

Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta Verohallinnon hallussa olevasta verotusasiakirjasta siten kuin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

10 §

Verotustietojen käyttö ja käsittely Verohallinnossa

Verohallinto saa käyttää ja käsitellä tiettyä verotusasiaa varten saamiaan ja laatimiaan verotustietoja muidenkin Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 2 §:n mukaisten tehtävien suorittamiseksi henkilötietojen suoja ja asiakirjojen salassapitoa koskevien säännösten estämättä.

13 §

Tietojen antaminen yksityisen etujen ja oikeuksien toteuttamiseksi.

Verohallinto voi salassapitovelvollisuuden estämättä antaa Verohallinnon säilyttämästä perukirjasta tietoja sille, joka tarvitsee niitä etujensa, oikeuksiensa tai velvollisuuksiensa hoitamiseksi.

17 §

Tietojen antaminen ennakonpidätyksen toimittamista varten

Verohallinto voi salassapitosäännösten esittämiä pyynnöistä antaa kaikkien yleisesti verovelvollisten henkilöiden veronalaisista sosiaali- ja työttömyysturvaetuuksista, vakuutusperusteisista suorituksista sekä muista vastaavista etuuksista toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarpeelliset tiedot Kansaneläkelaitokselle, työttömyyskassalle, vakuutuslaitokselle tai muulle näitä etuuksia maksavalle taholle. Ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarpeellisia tietoja ovat verovelvollisen henkilötunnus, ennakonpidätysprosentit ja vuosiansion perusteella määritellyt tulorajat koskevat tiedot. Tiedot voidaan antaa myös teknisen käyttöyhteyden avulla.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Tiedot voidaan antaa edellyttäen, että tietojen pyytjä on esittänyt hyväksyttävän selvityksen siitä, miten tietojen käyttöä valvotaan ja miten turvataan se, ettei tietoja käytetä muuhun kuin ennakonpidätyksen toimittamiseen. Verohallinto voi liittää päätökseensä tietojen käyttöä ja valvontaa sekä suojaamista koskevat määräykset. Tarpeettomat tiedot tulee hävittää vuosittain ja hävittämisestä tulee ilmoittaa Verohallinnolle, jollei Verohallinnon antamista määräyksistä muuta johdu.

Verohallinto voi salassapitosäännösten esittämiä antaa yleisen tietoverkon kautta käytävissä olevan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmän avulla tunnistetulle palvelun käyttäjälle ennakonpidätyksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot palvelun käyttäjän yksilöimistä verovelvollisista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 523

L a k i

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 22—24 § ja 39 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 22 ja 23 § sekä 39 a §:n 3 momentti laissa 507/1998 ja 24 § laissa 969/2005, sekä

muutetaan 25 §:n 3 momentti, 28 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 41 a §, 42 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale ja 7 momentti sekä 56 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 25 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale ja 56 §:n 3 momentti mainitussa laissa 507/1998, 28 §:n 3 momentti laissa 318/1994, 41 a § laissa 1084/2005, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti ja 45 §:n 2 momentti laissa 242/2008, 55 §:n 7 momentti laissa 1144/2005 ja 56 §:n 1 momentti laissa 909/2001, seuraavasti:

25 §

Verohallinto voi kuolinpesän osakkaan ennen verotuksen toimittamista tekemästä hakemuksesta lykätä perintöverotuksen toimittamisen määräajaksi, kuitenkin enintään vuodeksi perukirjan Verohallinnolle jättämiselle säädetyn ajan päättymisestä, jos hakemuksen tueksi esitetään painavia syitä. Tällaisena syynä on muun muassa pidettävä perinnönjaon toimittamista pesässä, johon sisältyvän maatilán tai muun yrityksen toimintaa jatketaan kuolinpesän tai sen osakkaiden lukuun, kun kysymyksessä ei ole kuolinpesän kokonaisvaroihin nähden vähäinen varallisuuserä.

28 §

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä asiakirjoja verotuksen toimittamista varten on annettava. Verohallinto voi myös määrätä, että perintö- tai lahjaverotusta varten annettavat tiedot tulee antaa Verohallinnon vahvistamaa lomaketta käyttäen.

28 a §

Vakuutusyhtiön tai muun etuuden maksajan on ilmoitettava maksamistaan 7 a tai 18 a §:ssä tarkoitetuista etuuksista Verohallinnolle. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen ajankohdasta, sisällöstä ja tavasta.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta Verohallinnolle.

Verohallinto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen laiminlyön-
nistä.

30 §

Veroilmoitus on annettava Verohallinnolle kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta.

31 §

Verohallinto toimittaa perintö- ja lahjaverotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi päivänä, jona Verohallinto on käsitellyt asian. Verotuksen toimittamispäivän tulee ilmetä verotusasiakirjoista.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisäädöksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimittajat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat velvolliset Verohallinnon kehotuksesta antamaan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

37 §

Kun Verohallinto on toimittanut verotuksen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annettava selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava Verohallinnolle kuukauden kuluessa sen laatisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista

annettava Verohallinnolle veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muutoin muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan asiasta Verohallinnolle, jollei joku muu osakas tai lahjansaaja jo ole ilmoittanut asiasta.

39 §

Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täytyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus Verohallinnolle kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta.

39 a §

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

39 b §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

41 a §

Veronoikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos Verohallinnon päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

42 §

Verohallinto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Perintö- ja lahjaverotusta koskeva oikaisu-

vaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttamasta verotusta koskevasta Verohallinnon päätöksestä saadaan kuitenkin edellä säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä perinnönjättäjä kuollessaan asui tai varallisuuden luovuttaja asuu. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään ennakkoratkaisusta tehtävää valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

45 §

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta hallinto-oikeudelta, asia joltakin osal-

taan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa Verohallinnolle tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimittamista tai päätöksen tekemistä varten.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, Verohallinto oikaisee veronoikaisuun myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

51 §

Jos viranomainen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä määrännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai hallinto-oikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle ja Verohallinnolle. Verohallinto oikaisee verotuksen edellä tarkoitettua päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen Verohallinnolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos:

Verovelvollisen on tehtävä 6 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus Verohallinnolle kolmen kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa

tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista Verohallinnolle tekemästä pyynnöstä.

— — — — —
Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

osan edellä tarkoitetusta maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, Verohallinto määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

—————
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 524

Laki**arpajaisverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 7 §, 8 §:n 4 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 4 momentti, 16 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti sekä 22—24 §, sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentti laissa 612/2009, 15 §:n 1 ja 4 momentti sekä 16 §:n 2 ja 4 momentti laissa 544/1996 sekä 16 §:n 1 momentti laissa 243/2008, seuraavasti:

7 §

Veroviranomainen

Verohallinto valvoo arpajaisveron ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa arpajaisverotukseen liittyvät muut tehtävät.

arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verohallinnon pyynnöstä verovelvollisen on annettava erillinen tilitys, jossa on ilmoitettava Verohallinnon määräämät tiedot.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut pyydettyjä tietoja, Verohallinnon on

12 §

Maksuunpanon oikaisu

Jos maksuunpanossa on tapahtunut lasku-
virhe tai muu siihen verrattava erehdys tai jos maksuunpano muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi, Verohallinnon on oikaistava maksuunpano.

15 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi arpajaisten toimeenpanijän kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun.

koratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpa-
jaisveroa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsitel-
tävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja
korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireelli-
senä.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta Veron-
saajien oikeudenvalvontayksikkö saavat ha-
kea muutosta Verohallinnon tämän lain no-
jalla tekemään päätökseen hallinto-oikeudelta
noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa
(586/1996) säädetään. Valitusaika on 30 päi-
vää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaa-
jien oikeudenvalvontayksikön valitusaika
luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea
muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-
oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myön-
tää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudate-
taan tällöin, mitä verotusmenettelystä annea-
tun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.
Valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkai-
sua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30
päivää tiedoksisaannista.

Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt
olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea
muutosta valittamalla.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei so-
velleta verojen ja maksujen täytäntöönpa-
nosta annetun lain (706/2007) perustevali-
tusta koskevia säännöksiä.

22 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkas- tus

Arpajaisten toimeenpanijan on Verohallin-
non kehotuksesta annettava tietoja sekä esi-
tettävä tarkastettavaksi kirjanpitonsa ja muut
asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen arpa-
jaisverotusta tai verotarkastusta toimittaessa
taikka hänen verotustaan koskevaa muutok-
senhakua käsiteltäessä.

23 §

Viranomaisten tiedonantovelvollisuus

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpa-
jaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava
antamastaan luvasta Verohallinnolle.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytän-
töönpanosta annetaan tarvittaessa valtiova-
rainministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-
kuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 525

L a k i**arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonimistä suoritettavasta verosta 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1388/2001) 5 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 momentti sekä 8 ja 9 § seuraavasti:

5 §

Veron maksaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veron maksamisesta ja asiakirjoihin tehtävistä merkinnöistä sekä muista menettelyn yksityiskohdista.

7 §

Oikeus muutoksenhakuun

Valtion puolesta oikeus muutoksenhakuun on Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä.

8 §

Veron palauttaminen ja maksuunpano muutoksenhaun perusteella

Verohallinnon on palautettava muutoksenhaun perusteella palautettava vero korkoineen tai pantava maksuun muutoksenhaun perusteella maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

Jos veroa palautetaan muutoksenhaun perusteella, palautettavalle verolle maksetaan säädettyä korkoa veron maksupäivästä palautuspäivään.

9 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa ja Verohallinnolle maksettavan veron kannossa ja perinnässä noudatetaan veronkantolain (609/2005)

1870

N:o 525

22 §:n säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen
nojalla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-
kuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 526

Laki**varainsiirtoverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 39 §:n 2 momentti ja 42 § sekä
muutetaan 3 §:n 2 momentti, 11 §:n 4 momentti, 15 a §:n 3 momentti, 25 §:n 4 momentti, 27 §:n 5 momentti, 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1—3 ja 5 momentti, 31 §:n 1 ja 3 momentti, 32 §, 33 §:n 1 momentti, 34, 35 ja 38 §, 39 §:n 1 ja 5 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §, 43 §:n 1 momentti, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 momentti, 44 §, 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 48—50 ja 56 § sekä 56 b §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti laissa 356/1998, 15 a §:n 3 momentti laissa 956/2007, 38 § sekä 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti laissa 244/2008, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 momentti laissa 171/2007 sekä 56 b §:n 3 momentti laissa 1085/2005, seuraavasti:

3 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Veroa ei ole suoritettava, jos luovutuksen-saajana on Euroopan unionin Suomessa sijaitseva toimielin ja omaisuus on hankittu toimielimen viralliseen käyttöön. Verovapau-den edellytyksenä on Euroopan unionin toi-mivaltaisen toimielimen antama todistus siitä, että luovutus tapahtuu edellä mainittuun tar-koitukseen. Kiinteistön luovutusta koskeva todistus on esitettävä kirjaamisviranomaiselle lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa ja osak-keiden luovutusta koskeva todistus Verohal-linnolle.

HE 288/2009
 VaVM 12/2010
 EV 37/2010

11 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on lainhuutoa tai kir-jaamista hakiessaan esitettävä Verohallinnon antama lausunto verovapauden edellytyk-sistä.

15 a §

Julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin luovutus

Jos luovutuksessa on luovutuksensaajan välittäjänä tai toisena osapuolena muu kuin

tämän lain 22 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperikauppias, verottomuuden edellytyksenä on, että verovelvollinen luovutuksen-saaja antaa luovutuksesta 30 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen kahden kuukauden kuluessa luovutuksesta tai että välittäjä antaa luovutuksesta Verohallinnolle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 4 momentissa tarkoitettun vuosi-ilmoituksen.

25 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on annettava selvitys verovapauden edellytyksistä 21 §:ssä säädettyssä ajassa Verohallinnolle sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Edellä 21 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa selvitys annetaan arvopaperikauppiaille, huutokaupan pitäjälle tai kiinteistönvälittäjälle luovutusoppimuksen tekemisen yhteydessä.

27 §

Veron maksaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset suorituksesta, asiakirjaan tehtävästä kuittausmerkinnästä, asiakirjaan kiinnitettävästä maksukuitista ja muista menettelyn yksityiskohdista.

28 §

Oma-aloitteisesti maksettava veronlisäys

Jos vero maksetaan oma-aloitteisesti veron maksamiselle säädetyn määräajan jälkeen, verolle on samalla maksettava veronlisäystä säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä maksupäivään sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, Verohallinto maksuunpanelee veronlisäyksen.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Hakijan on lisäksi esitettävä Verohallinnon antama lausunto luovutetusta omaisuudesta muuna kuin rahana tai rahamääräisenä saamisena suoritettun vastikkeen käyvästä arvosta luovutushetkellä. Edellä 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lausunto annetaan luovutettun omaisuuden käyvästä arvosta.

Verohallinto antaa myös muutoin lausuntoja veron määrään vaikuttavista seikoista.

30 §

Arvopaperin ja rakennuksen luovutusta koskeva ilmoitus

Arvopaperin luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä Verohallinnolle selvitys veron suorittamisesta sekä ilmoitettava luovutuksen kohde, osapuolet, kauppahinta ja muut Verohallinnon määräämät tiedot ja selvitykset.

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun rakennuksen luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja ilmoitettava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettut tiedot Verohallinnolle.

Ilmoitus sekä muut tiedot ja selvitykset on annettava Verohallinnon vahvistamaa lomaketta käyttäen, jollei Verohallinto toisin määrää.

Edellä 21 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ilmoituksen antaa kiinteistönvälittäjä. Verohallinto määrää tarkemmin ilmoituksen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

31 §

Veron perimiseen velvollisen tilitys- ja ilmoittamisvelvollisuus

Arvopaperikauppiaan on maksettava Verohallinnolle kalenterikuukautena perimänsä vero kalenterikuukautta seuraavan kuukauden 15 päivään mennessä sekä annettava 30 §:ssä

tarkoitettu ilmoitus. Verohallinto määrää tarkemmin ilmoituksen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

Perimisvelvollisen on annettava luovutuksensaajalle todistus peritystä verosta. Verohallinto määrää tarkemmin todistuksen antamisesta.

32 §

Valvonta

Verohallinto valvoo tämän lain veron suorittamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamista. Verohallinnolle on vaadittaessa esitettävä valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys.

33 §

Maksuunpano

Jos veroa ei ole suoritettu 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa, Verohallinto maksuunpantee veron korotuksineen ja veronlisäyksineen verosta vastuussa olevan maksettavaksi.

34 §

Maksuunpano veron perimiseen velvolliselle

Jos veron perimiseen velvollinen ei ole maksanut luovutuksensaajalta perimiään veroja 31 §:ssä säädettyssä ajassa, Verohallinto maksuunpantee veron korotuksineen ja viivästysseuraamuksineen tämän maksettavaksi viiden vuoden kuluessa sen vuoden päätyimisestä, jonka kuluessa vero on peritty.

35 §

Arviomaksuunpano

Jos veron suorittaminen tai perityn veron maksaminen on laiminlyöty tai veroa on ilmeisesti suoritettu liian vähän eikä verovelvollinen tai vastuuvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on toimitettava 33 ja 34 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

38 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön pyynnöstä

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronlisäystä tai veronkorotusta, Verohallinnon on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös.

39 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa veroa sekä veron määrästä.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

40 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Jos veroa on suoritettu aiheettomasti tai liikaa, Verohallinto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritettua veron.

41 §

Veron palauttaminen lahjaveron määräämisen johdosta

Jos luovutuksesta, josta on suoritettu varainsiirtoveroa, määrätään myös lahjaveroa, Verohallinto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritettua varainsiirtoveron.

43 §

Kiinteistön tai arvopaperin luovutus liiketoimintasiirrossa

Jos elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 d §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtävään toimintaan kuuluva kiinteistö tai arvopaperi on luovutettu toimintaa jatkamaan perustetulle yhteisölle, Verohallinto palauttaa

suoritetun veron hakemuksesta. Jos hakemus on tehty ja edellä mainittujen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, Verohallinto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava. Lainvoiman saanutta päätöstä on hakijan vaatimuksesta noudatettava lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa.

43 c §

Määräaikainen verovapaus eräissä koulutuksen rakennejärjestelyissä

Verohallinto palauttaa suoritetun veron hakemuksesta, jos:

Jos hakemus on tehty ja verovapaan luovutuksen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, Verohallinto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava.

44 §

Ensiasunnosta suoritetun veron palauttaminen

Jos 11 tai 25 §:ssä tarkoitetut verovapauden edellytykset ovat täyttyneet vasta sen jälkeen kun vero on suoritettu, Verohallinto maksaa hakemuksesta takaisin suoritetun veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta enempää kuin se määrä, joka luovutuksesta 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa suoritettuna olisi ollut maksettava.

47 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä päätöksessä tarkoitettu kiinteistö sijaitsee tai jonka alueella on sen yhteisön kotipaikka, jonka liikkeeseen laskevia arvopapereita päätös koskee. Jos päätös koskee sekä kiinteistöä että arvopapereita, muutosta haetaan kiinteistön sijaintipaikan hallinto-oikeudelta. Jollei tätä perustetta

voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallinnolle tai hallinto-oikeuteen.

Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös Verohallinnon lausunto, on viipymättä lähetettävä hallinto-oikeudelle.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että valituksessa esitetty vaatimus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa.

48 §

Oikaisu

Jos Verohallinto valituksen johdosta toteaa, että sen päätös on vero- tai vastuuvollisuuden vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

49 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

50 §

Veron palauttaminen tai maksuunpano muutoksenhaun johdosta

Verohallinnon on muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella palautettava vero korkoineen tai maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

56 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa sekä Verohallinnolle maksettavan veron kannossa, perin-

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

nässä ja tilittämisessä noudatetaan veronkantolain (609/2005) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

56 b §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 527

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 17 ja 20 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 506/1998, ja
muutetaan 11 §:n 4 momentti, 14 §:n 3 momentti, 16 ja 18 §, 20 a §:n 1 ja 3 momentti, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 22 § ja 26 §:n otsikko, 1 ja 3 momentti sekä 28 §, sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 4 momentti laissa 1026/1999, 14 §:n 3 momentti ja 20 a §:n 1 ja 3 momentti laissa 1131/2005, 16 ja 18 §, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 26 §:n otsikko sekä 28 § mainitussa laissa 506/1998, 22 § viimeksi mainitussa laissa ja laeissa 1348/1999, 912/2001 ja 1069/2003 sekä 26 §:n 1 ja 3 momentti laissa 245/2008, seuraavasti:

11 §

Yleinen kiinteistöveroprosentti

Kunnan tulee ilmoittaa kiinteistöveroprosentit Verohallinnolle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä. Verohallinto voi myöhentää ilmoituksen antamisen määräaika. Jos ilmoitusta ei ole annettu määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden kiinteistöveroprosentteja, kuitenkin vähintään alinta lain mukaista prosenttia.

14 §

Eräiden laitosten veroprosentti

Voimalaitoksen omistajan on esitettävä selvitys voimalaitoksen nimellistehosta. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä an-

nettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava Verohallinnolle ne tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa, mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 2 luvussa säädetään.

18 §

Verohallinnon tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Verohallinnon oikeudesta saada kiinteistö-

verotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeudesta tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 a §

Kunnan tiedonantovelvollisuus

Kunta, joka määrää 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetun veroprosentin, selvittää samalla vuosittain 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetut rakennuspaikat ja ilmoittaa ne samoin kuin muut tarpeelliset tiedot ja asiakirjat Verohallinnolle verotuksen toimittamista ja muutoksenhaku varten.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

21 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroä koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verohallinto toimittaa kiinteistöverotuksen.

Kiinteistöveroä ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroä. Kiinteistöverotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Kiinteistöverotus voidaan toimittaa Verohallinnon rekistereissä olevien, verovelvolliselta saatujen tietojen perusteella kuulematta verovelvollista. Muutoin kuulemisesta ja perustelemisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

26 §

Muutoksenhaku Verohallinnon ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta vastuussa, samoin kuin Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö tai kiinteistön sijaintikunta saa hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, ennakkoratkaisuun haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu puolisoista vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla, Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä ja kiin-

teistön sijaintikunnalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksi-saannista. Veronsaajien oikeudenvallontayk-sikön ja kunnan määräaika lasketaan päätök-sen tekemisestä.

— — — — —

28 §

Veronkanto

Kiinteistöveron kanto, perintä ja palautta-minen toimitetaan siten kuin veronkanto-laissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syys-kuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 528

Laki

koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 12 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 12 §:n 1 momentti laissa 264/1989 ja 3 momentti laissa 1570/1995, seuraavasti:

12 §

Kunnanhallituksen tai johtosäännössä määrätyn viranhaltijan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemästä päätöksestä saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomio-piirissä kunta on. Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 529

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 13 c §:n 5 momentti ja 203 §, sellaisina kuin ne ovat, 13 c §:n 5 momentti laissa 605/2009 ja 203 § laissa 700/1994, sekä

muutetaan 13 a §:n 1 momentti, 26 f §, 72 k §:n 1 ja 4 momentti, 128 §:n 1 ja 2 momentti, 130 §:n 4 momentti, 130 a §:n 5 momentti, 133 c §:n 1 momentti, 133 f §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti, 133 k §:n 2 momentti, 133 n §:n 2 momentti, 133 o §, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 157 §:n 1—3 momentti, 158 §, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 167 §, 168 §:n 1 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 169 §:n 1 momentti, 170 §:n 1 momentti, 170 a ja 171 §, 171 a §:n 2 momentti, 173 §:n 1 momentti, 173 a §:n 1 momentti, 174 §:n 1 momentti, 174 a ja 175 §, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 §:n 5 momentti, 188 a §:n 1 momentti, 189 §, 190 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 190 a §, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti, 193 a §, 194 §:n 1—3 momentti, 195 §, 198 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 201 ja 206 §, 209 §:n 2 momentti, 209 e §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 a §:n 1 momentti laissa 1265/1997, 26 f §, 133 c §:n 1 momentti ja 174 a § laissa 1486/1994, 72 k §:n 1 ja 4 momentti sekä 128 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1767/1995, 130 §:n 4 momentti ja 130 a §:n 5 momentti laissa 1457/2001, 133 f §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti ja 133 o § laissa 971/2002, 133 k §:n 2 momentti, 169 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti ja 194 §:n 1 momentti laissa 246/2008, 133 n §:n 2 momentti, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 a §:n 1 momentti, 192 §:n 1 momentti sekä 206 ja 209 e § mainitussa laissa 605/2009, 158 § laeissa 377/1994 ja 1123/1996, 168 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa, 168 a §:n 1 momentti laissa 915/2001, 170 §:n 1 momentti, 171 § sekä 171 a §:n 2 momentti laissa 350/1995, 170 a §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m § laissa 1061/2007, 173 a §:n 1 momentti laissa 1103/2006, 175 § mainituissa laeissa 377/1994 ja 246/2008, 188 §:n 5 momentti mainitussa laissa 377/1994, 190 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 190 a § laissa 542/1996, 193 a § laissa 1072/2003, 195 §, 198 §:n 1 ja 3 momentti sekä 201 § mainitussa laissa 700/1994, 198 §:n 4 momentti laissa 1381/1997 sekä 209 §:n 2 momentti laissa 325/2003, seuraavasti:

13 a §

Verohallinto voi kahden tai useamman elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovel-*

vollisuusryhmä). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

26 f §

Verohallinto päättää 26 c §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ostajan hakemuksesta, että ostajan hankinnat katsotaan yhteisöhan-
kinnaksi, vaikka hankintojen arvo ei ylitä
sanotussa lainkohdassa tarkoitettua määrää.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen an-
taa Verohallinto hakemuksesta. Lupapäätök-
sessä vahvistetaan varaston pitämistä koske-
vat ehdot. Verohallinto voi vaatia asetetta-
vaksi vakuuden veron suorittamisesta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset
varaston pitämistä koskevista ehdoista.

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on teh-
vävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden
neljännekseltä ja viimeistään vuoden kulu-
essa hakemukseen liitettävän laskun maksu-
päivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa,
onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan
aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötar-
koituksen perusteella oikeus palautukseen.
Verohallinto tarkistaa muut palautuksen edel-
lytykset ja palauttaa veron.

Verohallinto määrää tarkemmin hakemuk-
seen sisällytettävistä tiedoista ja hakemuk-
seen liitettävistä asiakirjoista.

130 §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle
kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palau-
tuksena saatavien verojen yhteismäärä vii-
meistään kalenterivuotta seuraavan toisen
kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin
tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoi-
tettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n
2 momentin nojalla kalenterivuodelta suori-
tettava vero.

130 a §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle
kalenterivuodelta 1 ja 2 momentin nojalla
palautuksena saatavien laskennallisten vero-
jen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta

seuraavan toisen kuukauden loppuun men-
nessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisem-
min ilmoitettu.

133 c §

Lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettua pa-
lautusta on haettava kirjallisesti Verohallin-
nolta. Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa
sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin oi-
keus veron palautukseen syntyi.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvol-
lisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi
Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus
133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittami-
sesta Verohallinnolle.

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen
muutoksista samoin kuin toiminnan päättymis-
estä tai muuttumisesta siten, ettei verovel-
vollinen enää ole oikeutettu käyttämään eri-
tyisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti
Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan
aloittamista koskevassa ilmoituksessa annet-
tavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tar-
koitettujen tietojen antotavasta.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu
verovelvollinen merkitään tunnistamisrekis-
teriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen
tunnistamisnumero. Verohallinto ilmoittaa
asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköi-
sesti.

Verohallinto ilmoittaa 1 momentissa tar-
koitetulle verovelvolliselle sähköisesti tässä
pykälässä tarkoitettusta rekisteröinnistä ja re-
kisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asian-
omaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty
rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvol-
lisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi,
on annettava sähköisesti veroilmoitus kulta-
kin verokaudelta riippumatta siitä, onko säh-
köisiä palveluja myyty verokauden aikana.
Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitetun sähköisen ilmoituksen antotavasta.

133 k §

Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot on pyydettyessä saatettava Verohallinnon käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallinto määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verohallinto palauttaa hakeuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 o §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

133 s §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

147 §

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu

ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana tai Verohallinnon määräämänä myöhemmänä ajankohdantana.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huojuksen, Verohallinnon on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojuksen koskee.

157 §

Verotuksen yleinen valvonta kuuluu Verohallinnolle.

Verohallinnon tehtävänä on veron määrääminen ja palauttaminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä veronkanto.

Verohallinto ratkaisee oikeuden 122 §:ssä tarkoitettuun palautukseen ja suorittaa muut palautukseen liittyvät tehtävät.

158 §

Verovelvollista, 13 a §:ssä tarkoitettua verovelvollisuusryhmää ja 13 c §:ssä tarkoitettua paliskuntaryhmää koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä Verohallinnolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Jos Verohallinto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettujen toimitusten voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaa-

valla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai Verohallinnon määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvedoilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvedoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvedoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava Verohallinnolle annettavat 162 e §:ssä tarkoitettut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toimintamen kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

167 §

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvedoilmoituksen antamisen säädettyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteel-

lisena, tulee Verohallinnon kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvedoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, Verohallinto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

169 §

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

170 §

Jokaisen on annettava Verohallinnon kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli hänellä ei lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiassa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä 209 o §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

171 §

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on Verohallinnon pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteis-

sön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, mikäli tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

171 a §

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja, Verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

173 §

Verohallinto merkitsee verovelvollisen rekisteriin siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta alkaa. Verovelvollinen voidaan kuitenkin merkitä rekisteriin jo siitä lukien, kun hän ryhtyy hankkimaan tavaroita ja palveluja verollista liiketoimintaa varten.

173 a §

Edellä 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on Suomessa kotipaikan omaavan, Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1798/2003. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

174 §

Verohallinto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoi-

minta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

174 a §

Verohallinnon 26 f §:n nojalla tekemä päätös on voimassa ostajan ilmoittaman ajan, kuitenkin vähintään kaksi kalenterivuotta.

175 §

Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta, 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän muodostamisesta ja purkamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ilmoituksesta tai hakemuksesta poiketen ole merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä taikka verovelvollisuusryhmää ole muodostettu tai purettu.

Verohallinto antaa asianomaisen tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikön pyynnöstä päätöksen rekisteröintiasiassa sekä verovelvollisuusryhmän muodostamis- ja purkamisasiassa.

176 §

Verohallinto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on Verohallinnon päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä

varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua kehoituksen yhteydessä Verohallinto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määrittämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

179 §

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos Verohallinnon päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu Verohallinnolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, Verohallinto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrittäminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehoituksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verohallinto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, Ve-

rohallinnon on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

188 §

Verosta vastuussa olevat henkilöt merkitään Verohallinnon päätökseen. Jos päätökseen ei ole merkitty 2 tai 3 momentissa tarkoitettua verosta vastuussa olevaa henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa, Verohallinnon on määrättävä, edellä tarkoitettua henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa kuultuaan, hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuullisesti vastuuseen veron maksamisesta.

188 a §

Verohallinto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

189 §

Verohallinto antaa ohjausta arvonnlisäverotukseen kuuluvassa asiassa.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, Verohallinto antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavaran maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa Tullihallitus. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä Verohallinnon antamasta ennakkoratkaisusta säädetään.

190 a §

Keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen siten kuin Verohallinnosta annetussa laissa (503/2010) säädetään.

192 §

Jos Verohallinto verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe, ja verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liika maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään arvonlisäverotusta koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta on valitus-oikeus Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon.

193 a §

Verotusta koskeva päätös ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi Verohallinnon asiakasrekisteriin.

194 §

Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään 192 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja varattava verovelvolliselle tilaisuus antaa määrääjässä lausuntoon vastine.

195 §

Hallinto-oikeus voi siirtää antamansa päätöksen tiedoksiantamisen Verohallinnolle.

198 §

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle.

201 §

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava valittajalle kappale sekä lisäksi lähetettävä jäljennös kahtena tai, kun muutosta on haettu valtion puolesta, kolmena kappaleena Helsingin hallinto-oikeudelle.

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava Verohallinnolle. Verohallinnon tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

209 §

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat muistiinpanoja koskevat säännökset annetaan Verohallinnon päätöksellä.

209 e §

Verohallinto voi tarkastuksen taikka veron

palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

209 h §

Edellä 209 g §:ssä tarkoitetusta selvityksestä on käytävä ilmi:

10) muut Verohallinnon määräämät seikat, jotka ovat tarpeen luovuttajan tai luovutuksensaajan tarkistus oikeuden tai velvollisuuden määrittämiseksi.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

209 m §

Edellä 209 j §:n 3 momentista ja 209 l §:stä poiketen verovelvollisen on säilytettävä kiinteistöinvestoinnin suorittamiseen liittyvät laskut ja tositteet sekä 103 §:n 2 momentissa, 209 g ja 209 i §:ssä tarkoitetut selvitykset 13 vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tarkistuskausi on alkanut. Edellä 209 j §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen laskut ja tositteet voidaan korvata selvityksellä, josta käy ilmi Verohallinnon määräämät tarkistus oikeuden tai velvollisuuden määrittämiseksi tarpeelliset seikat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri Stefan Wallin

N:o 530

Laki

rakennusverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 7 §, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15, 17—20 ja 27 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §, 12 §:n 1 momentti, 18, 19 ja 27 § laissa 924/1991, 11 §:n 1 momentti laissa 296/1983 sekä 17 § mainitussa laissa 924/1991 ja laissa 710/1994, seuraavasti:

7 §

Verohallinto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Verohallinto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suoritetuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset Verohallinnolle.

11 §

Joka verotuskautena rakennuttaa tai omaan lukuunsa rakentaa sellaisia 4 §:n 2 momentissa mainittuja rakennuksia tai rakennustiloja, joiden rakentaminen valtioneuvoston päätöksen mukaan verotuskautena on veronalaista, on velvollinen antamaan veroilmoituksen Verohallinnolle sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Sama velvollisuus on sillä, jonka rakennuttama tai rakentama rakennus tai rakennustila on verovapaa 5 §:n 1 mo-

mentin rakennuskustannuksia koskevan säännöksen nojalla.

12 §

Verohallinnon on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

13 §

Rakennustyön valmistuttua verovelvollisen on annettava selvitys rakennuskustannusten lopullisesta määrästä (*veronselvitys*) Verohallinnolle. Verohallinto määrää tavasta, jolla selvitys annetaan.

14 §

Jos rakennuskustannusten lopullinen määrä ylittää veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrän vähintään 20 prosentilla, Verohallinnon on oikaistava verotusta ja määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi kustannusten erotusta vastaava vero ja sille 20 prosentin suuruista vuotuisesta veronlisäystä vastaava korko rakennustyöhön ryhtymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

15 §

Verohallinnon on arvioitava rakennuskustannusten määrä, mikäli verovelvollinen kehotuksesta huolimatta laiminlyö veroilmoituksen tai veroselvityksen antamisen tai antaa ne niin puutteellisina, ettei niitä oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi.

Jos veroilmoituksessa ilmoitettua rakennuskustannusten määrää rakennustilavuuden, rakennustavan tai rakennusten laadun huomioon ottaen on pidettävä ilmeisesti liian pienenä, Verohallinnolla on, sen jälkeen kun verovelvolliselle on varattu tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, oikeus vahvistaa rakennuskustannusten määrä arvion mukaan.

17 §

Verovelvollisella ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä hallinto-oikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisenä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle

ja veronkorotukselle suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetyt viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvien osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) sekä verotusmenettelystä annetussa laissa ja niiden nojalla veronkannosta säädetään.

19 §

Jokaisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava sellaisia rakennusveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muuten ovat hänen tiedossaan.

20 §

Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on heti verotuskauden alkamisen jälkeen lähetettävä Verohallinnolle tiedot sellaisista ennen verotuskauden alkamista annetuista rakennuslupapäätöksistä, joissa tarkoitettua rakentamista sanotun viranomaisen merkintöjen mukaan ei verotuskauden alkuun mennessä ollut aloitettu. Verotuskauden aikana annetuista rakennuslupapäätöksistä on rakennusluvan myöntävän viranomaisen lähetettävä tiedot Verohallinnolle.

Rakentamista valvovan viranomaisen on Verohallinnon pyynnöstä suoritettava tämän lain soveltamisessa tarpeellisia katselmuksia sekä annettava asiassa selvityksiä ja lausuntoja.

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu Verohallinnolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 531

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 399/1995, seuraavasti:

2 §

Ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa täällä vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa siten kuin siitä erikseen säädetään, on oltava veron suorittamista varten Suomessa kotipaikan omaava, Verohallinnon hyväksymä edustaja. Verohallinto voi edustajan

hyväksymisen edellytyksenä vaatia vakuuden asettamista veron suorittamisen varmistamiseksi. Edustajaan sovelletaan, mitä arvonlisäverolain (1501/1993) 173 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 532

L a k i**maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (603/2006) 3 §:n otsikko ja 1 momentti, 6 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 ja 2 momentti, 12 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 13 ja 14 §, 15 §:n otsikko ja 2 momentti sekä 16 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 1 momentti laissa 919/2008 ja 2 momentti laissa 247/2008 sekä 15 §:n otsikko ja 2 momentti laissa 1440/2009, seuraavasti:

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Valmisteveron palauttamisen ja siihen liittyvän valvonnan suorittaa Verohallinto.

6 §

Veronpalautuksen hakeminen

Veronpalautusta on haettava kirjallisesti Verohallinnolta. Hakemus on annettava maatalouden veroilmoituksella tai Verohallinnon vahvistamaa muuta lomaketta käyttäen.

Hakemus on jätettävä tässä pykälässä säädettyssä määräajassa siitä riippumatta, että Verohallinto on pidentänyt hakijan pyynnöstä veroilmoituksen antamisaikaa verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n 3 momentin perusteella.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hakemuksen antamistavasta sekä muusta menettelystä hakemuksen antamiseksi.

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Jos hakijalle kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, Verohallinnon on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annetulla päätöksellä oikaistu.

11 §

Oikaisuvaatimus

Veronpalautusta koskevaan päätökseen tai

muussa asiassa annettuun päätökseen taikka 10 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettuun päätökseen haetaan muutosta Verohallinnolta kirjallisesti oikaisuvaatimuksella.

Jos Verohallinto oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on jäänyt kokonaan palauttamatta, Verohallinnon on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden lopusta, jolta palautusta haetaan.

12 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä on verotusmenettelystä annettu lain 5 §:n mukaan määräytyvä hakijan kotikunta. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, muutosta haetaan siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava tämän pykälän 4 momentissa mainitussa valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle.

Valtion puolesta valitusoikeus Verohallinnon päätöksestä on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

Hallinto-oikeudelle osoitettu valitus, joka olisi pitänyt tehdä oikaisuvaatimuksena Verohallinnolle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

13 §

Tietojenantovelvollisuus

Ammattimaisen maatalouden harjoittajan on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava hakemuksessa ilmoitettavien tietojen lisäksi ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen hakemustaan tai hänen veronpalautuspäätöstä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

14 §

Tietojen julkisuus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnossa käsiteltäviin tietoihin sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 4 §:ssä säädetään verotustietojen salassapidosta.

15 §

Tietojen antaminen Verohallinnolle ja eräille muille viranomaisille

Maa- ja metsätalousministeriöllä, tulliviranomaisella, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilla sekä Ahvenanmaan valtionvirastolla on salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada tässä laissa tarkoitettun valmisteveron palauttamista sekä siihen liittyvää valvontaa varten tarpeellisia tietoja Verohallinnolta palautuksen saajasta sekä palautuksen määrästä ja sen perusteesta. Palautuksen saajasta on oikeus saada yksilöinti- ja yhteystietoina palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

16 §

Verohallinnon ja eräiden muiden viranomaisten oikeus oma-aloitteiseen tietojen antamiseen

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä antaa omasta aloitteesta tarpeellisia tässä laissa tarkoitettun veronpalautuksen saa-

jaa ja myönnettyä veronpalautusta koskevia palautuksen oikeellisuuden valvontaan liittyviä tietoja maa- ja metsätalousministeriölle, tulliviranomaiselle sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille niiden laissa tai asetuksessa säädetyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi, jos on syytä epäillä, että hakija ei olisi ollut oikeutettu tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettuun

tukeen. Yksilöinti- ja yhteystietoina voidaan antaa palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin

N:o 533

Laki

tullilain 28 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 28 §:n 1 momentin 1 kohta seuraavasti:

28 §

Tulliviranomaisella on sen estämättä, mitä tietojen salassapitamisesta säädetään, oikeus saada tullilaitokselle kuuluvien tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja, myös teknisen käyttöyhteyden avulla, siten kuin rekisterinpitäjän kanssa sovitaan:

1) tullirikosten ehkäisyä ja tutkintaa varten yhteisöiltä ja yhtymiltä matkustajaa ja kulku-

neuvon henkilökuntaa koskevista rekistereistä sekä Verohallinnon ja ajoneuvohallinnon rekistereistä myös verotusta ja perintää varten;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 534

Laki

eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1209/2006) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

ja muuta Verohallinnolta haettua ennakkotietoa tai ennakkoratkaisua.

Tätä lakia sovelletaan Verohallinnon käsittelemiin hakemuksiin, jotka koskevat keskusverolautakunnalta haettua ennakkoratkaisua

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 535

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

vollinen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan laissa säädettyinä maksupäivänä Verohallinnolle tai muulle veroa kantavalle viranomaiselle.

Omaaloitteisesti suoritettavalla verolla tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka verovel-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 536

L a k i**haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta 24 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain (708/1997) 5—7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 3 momentti sekä 16 ja 18 § seuraavasti:

5 §

Maksua hallinnoivat viranomaiset

Verohallinto valvoo laissa tarkoitetun maksun ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittäviin maksuihin liittyvät muut tehtävät.

6 §

Maksun maksaminen

Maksu maksetaan Verohallinnolle kalenterikuukauden aikana suoritettujen postipalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, maksun saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Maksuvelvollisen on annettava Verohallinnolle ilmoitus maksuvalvontaa varten. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annetta-

vista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tietojen antotavasta.

8 §

Virheen korjaaminen

— — — — —
Jos maksuvelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, Verohallinto palauttaa liikaa maksetun maksun hakemuksesta. Hakemus on tehtävä Verohallinnolle viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksuvelvollinen on maksanut liikaa maksua.

9 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi antaa maksuvelvolliselle hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia on sovellettava.

10 §

Maksuunpano

— — — — —
Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä sääde-

tyssä määräajassa, Verohallinto määrää maksamatta olevan maksun maksuvelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikaudelta maksu olisi tullut maksaa.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa tai jos maksua on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä maksuvelvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

15 §

Oikaisu

Jos Verohallinto maksuvelvollisen hakeuksesta, valituksen johdosta tai muutoin totea, että sen päätös on maksuvelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava maksuvelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään maksuvelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 16 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että maksuvelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aihetta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausun-

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä hallinto-oikeuteen.

16 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Veronsaajien puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä. Muutoksenhaussa noudatetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

18 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Maksuvelvollisen on Verohallinnon kehoituksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitonsa sekä muut asiakirjat ja omaisuus, jotka saattavat olla tarpeen maksuunpanoa tai maksujen tarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ministeri *Stefan Wallin*

N:o 537

Laki**Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetun lain (562/1976) 5 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 11 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti, 6 § ja 10 §:n 1 momentti laissa 1030/1978, seuraavasti:

5 §

Perityt lopullisen palkkaveron määrät on suoritettava Verohallinnolle viimeistään perinnän toimittamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä. Perintämenettelystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) tai sen nojalla säädetään lähdeveron perimisestä.

kaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle.

7 §

Edellä 1 momentissa mainittu vaatimus on tehtävä kirjallisesti siltä kalenterivuodelta annettavassa veroilmoituksessa, jonka aikana palkkatulo on saatu. Veroilmoitus on annettava Verohallinnolle. Jos veroilmoitusta ei ole annettu oikeassa ajassa, vaatimus on hylättävä.

6 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lopullista palkkaveroa on peritty virheellisesti, eikä Pohjoismaiden Investointipankki ole oikaisut perintää, verovelvollinen voi saattaa asian Verohallinnon ratkaistavaksi. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavan kalenterivuoden aikana.

Jos Verohallinto havaitsee lopullista palkkaveroa perityn liikaa, sen on määrättävä lii-

10 §

Joka on tyytymätön Verohallinnon 6 §:n nojalla antamaan päätökseen saa valittaa siitä Helsingin hallinto-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona hän sai tiedon päätöksestä, sitä päivää lukuun ottamatta. Valituskirja on toimitettava sanottuun hallinto-oikeuteen. Veronsaajien oikeu-

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 537

denvalvontayksikön valitusaika lasketaan päätöksenteon päivästä.

11 §

Hallinto-oikeuden tässä laissa tarkoitetun valituksen johdosta antamaan päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus Ve-

ronsaajien oikeudenvaltvontayksiköllä. Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään muutoksen hakemisesta hallinto-oikeuden päätökseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Stefan Wallin